



Měsíčník pro Libuš a Písnici

7+8 | 2024

Centrum staré Libuše – 2.díl – str. 5 | Reportáž o bazénu a tělocvičně – str. 6

Rozhovor – Anita Laghi Rychterová: Na motorce v glóbu odvahy – str. 22–23

Radar – školní časopis ZŠ Meteo – str. 24–25 | Původní libušská povídka – Třetí okno – str. 29



1	2
3	4
5	6

1 SDH Praha-Písnice – Kolektiv mladých hasičů – str. 10–11 2 Good bye, Hiroko, Liu, Eiko! – str. 15

3 MŠ K Lukám – Majaland – str. 16 4 Libušští lakrosáci vyhráli interkrosovou ligu v U13 – str. 14

5 Klub Junior – Hurá na prázdniny! – str. 13 6 ZŠ Písnice – Charitativní běh run and help na podporu Báry – str. 13

Foto: archiv SDH Písnice, Matěj Kadlec, archiv MŠ K Lukám, Lívía Šavelková, archiv Klubu Junior, archiv ZŠ Písnice



Dopravní podnik hlavního města Prahy
ve spolupráci s městskou částí Praha-Libuš
vás zvou do letního kina

KIN BUS

 SOS DĚTSKÉ
VESNÍČKY

29. července – 1. srpna

vždy od 21.15 hod. | vstup zdarma

Lukostřelecké hřiště Skalská
(zastávka Jirčanská)

Po	29. července	Oppenheimer
Út	30. července	A máme, co jsme chtěli
St	31. července	Nikdy neříkej nikdy Miluj
Čt	1. srpna	souseda svého

Změna programu vyhrazena.

Podrobnosti na:
www.dpp.cz/kinobus



Najděte nás
také na Facebooku
KinobusCZ



Městská část
Praha-Libuš



Dopravní podnik
hlavního města Prahy



Milí souseďe, zdravím vás v okamžiku, kdy nemáte před sebou jen stránky nového čísla časopisu U nás, ale především začátek hlavní letní sezóny, času, na který se nejvíce těší naše děti. Skončil další školní rok a letní prázdniny jsou plné chvil, kdy si od školních povinností odpočinou a mohou se věnovat odpočinku a výletům. Věřím, že i vám,

jejich rodičům, se podaří při společných chvílích načerpat síly do dalších dnů.

Období letních prázdnin je také jedno z mála momentů, kdy je doprava nejen v naší městské části, ale i v ostatních částech Prahy klidnější.

Intenzitou dopravy na Libuši a v Písnici se zabývala dopravní studie, s jejímiž úvodními zjištěními jsme vás na stránkách časopisu již seznamovali. Budeme v tom pokračovat i nadále.

Na červnovém jednání zastupitelstva průběžné výsledky dopravní studie komentoval přímo její zpracovatel, pan docent Čarský.

Studie zjistila, že přes území naší městské části denně projede asi 60 tisíc aut. Pro srovnání, je to stejný počet aut, který projede přes Strakonice, které mají pitom více než dvakrát více obyvatel.

Dále bylo zjištěno, že více než 50 % denní dopravy je tranzitní. To znamená, že auta naší částí jen projíždějí. Tento fakt výrazně přispívá k hustému provozu v naší oblasti.

S kolegy z Rady městské části se snažíme, aby provoz v naší oblasti zůstal pod kontrolou. Jedním z našich dlouhodobých projektů je napojení areálu Sapa z východní strany, tedy od Kunratické spojky. Většina provozu na Libušské ulici pochází totiž právě od Sapy. Dopravní studie ukázala, že jde o 50 % celkového provozu. Pokud by se tedy doprava do areálu Sapa odklonila přes Kunratickou spojku, provoz na Libušské by klesl téměř o polovinu.

Toto nejsou jediná zjištění, ale ta nejdůležitější. V druhé polovině roku se budeme věnovat i dalším námětům ze studie, například parkování v sídlištích.

Také bych se chtěl zmínit o metru D. Jak jste si jistě všimli, v květnu jste se mohli zúčastnit úvodního participativního setkání k územní studii Depo Písnice. Tato studie má řešit potřeby oblasti kolem plánované stanice metra D. Na setkání byly představeny možnosti a úskalí řešeného území a občané mohli klást otázky a navrhovat, co by lokalita a výstavba měla splňovat. Byla také

k dispozici anketa, ve které jste mohli vyjádřit své náměty. Anketa bude vyhodnocena a její výsledky budou použity při tvorbě konečného návrhu územní studie. Tato studie bude opět představena občanům a městské části během léta.

Další z drobných posunů je v lokalitě Nové Dvory, kde již územní studie vznikla v roce 2021, ale až minulý měsíc se dočkala změny územního plánu.

Další postup výstavby metra D můžete sledovat na webových stránkách www.dpp.cz/metro-d.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům ze škol a školek v naší městské části za jejich práci v uplynulém školním roce a přeji jim zasloužené prázdniny.

Vám všem přeji krásnou dovolenou a hezký letní prázdninový čas.

Radek Řezanka, místostarosta



Kalendář místních akcí – červenec až září 2024

Dejte vědět, co chystáte! Kulturní, sportovní, vzdělávací, komunitní, dobročinné... prostě akce v Libuši a Písnici určené pro veřejnost. Prosím, ve zprávě uveďte: název akce, datum (a hodinu), místo konání, stručnou charakteristiku, pořadatele, případně kontakt – vše v rozsahu max. 300 znaků (bez mezer) pošlete na redakční e-mail: unas@praha-libus.cz cca do 10. dne (nebo po individuální dohodě) v měsíci předcházejícím měsíci konání. Změny v programu vyhrazeny, sledujte webové stránky pořádajících organizací.

Letní Kino – Grill

KC Jasoň, Putimská 716/4,

www.jasoncentrum.cz

od 20:00 (až se sešerí, cena dle předprodeje)

středa 10. 7. **Sladký život**, film ČR, dospělí
čtvrtek 11. 7. **Zápisník alkoholičky**, film ČR, dospělí
středa 17. 7. **Forest Gump**, film USA, rodinný
čtvrtek 18. 7. **Malíř jejího těla**, film Francie, dospělí
středa 24. 7. **Prázdniny s Broučkem**, film ČR, rodinný
čtvrtek 25. 7. **Méd'a**, film USA, dospělí
středa 31. 7. **A máme, co jsme chtěli**, film Slovensko, Kanada, dospělí
čtvrtek 1. 8. **Čtyři pokoje**, film USA, dospělí
středa 7. 8. **Děti těch druhých**, film Francie, rodinný
čtvrtek 8. 8. **Diktátor**, film USA, dospělí
středa 14. 8. **Raoul Taburin**, film Francie, rodinný
čtvrtek 15. 8. **Přišla v noci**, film ČR, dospělí
středa 21. 8. **Nikdy neříkej nikdy**, film ČR, Slovensko, dospělí
čtvrtek 12. 8. **Kafe a cigára**, film USA, dospělí
středa 28. 8. **Můžem i s mužem**, film ČR, dospělí
čtvrtek 29. 8. **Alibi na klíč: Den D**, film Francie, dospělí

Divadlo pro děti

KC Jasoň, Putimská 716/4,

www.jasoncentrum.cz

od 10:30 (děti od 3 let, 140 Kč)

úterý 16. 7. **Kašpárkova dobrodružství**
úterý 23. 7. **Kouzelné jablíčko**
úterý 30. 7. **O třech neposlušných kůzlátkách**
úterý 6. 8. **Jak bobr hledal dešť**
úterý 13. 8. **Po lese**
úterý 20. 8. **Zlatovláska**
úterý 27. 8. **Jak Jáchym ke štěstí přišel**

Pobytové tábory

Hraj si!, TJ Sokol Libuš, Libušská 294/129,

www.hraj-si.com

pondělí-pátek 19.–23. 8. a 26.–30. 8. **Pobytový tábor na pustém ostrově** (Srby u Kladna, děti 5–11 let, 5 890 Kč)

Příměstské tábory

Hraj si!, TJ Sokol Libuš, Libušská 294/129,

www.hraj-si.com

pondělí-pátek 8.–12. 7. od 8:00 do 17:00 **Příměstský v Pravěku s hravou výukou angličtiny, sport a hry** (děti 5–12 let, 3 490 Kč)
pondělí-pátek 15.–19. 7. od 8:00 do 17:00 **Sportovní příměstský s Pokémony, různé druhy sportů, hry** (děti 5–12 let, 3 490 Kč)
pondělí-pátek 15.–19. 7. od 8:00 do 17:00 **Sportovní příměstský na Everestu, různé druhy sportů, hry** (děti 8–13 let, 3 790 Kč)

Příměstské tábory

SDH Praha-Písnice, Hoštická 701, Písnice,

www.sdhpisnice.cz

pondělí-pátek 19.–23. 8. od 7:30 do 17:30 **Asterix a Obelix: výprava do neznáma**, (děti 5–13 let, zdarma díky grantu MV ČR, MHMP a MČ Praha-Libuš)

Překážkový hasičský závod pro děti

SDH Praha-Písnice, fotbalové hřiště TJ Sokol Písnice, Švihovská, www.sdhpisnice.cz

Sobota 31. 8. od 10:00 do 14:00 **Písnický železný hasič junior**, (děti 3–15 let, zdarma)

Náborový trénink pro děti

SDH Praha-Písnice, fotbalové hřiště TJ Sokol Písnice, Švihovská, www.sdhpisnice.cz

pondělí 2. 9. od 17:00 **Náborový trénink do kolektivu mladých hasičů**, (děti 5–17 let, zdarma)

Zahájení cvičení

dle rozvrhu cvičebního roku 2024/2025

TJ Sokol Libuš, Libušská 294/129,

www.sokollibus.cz

pondělí 2. 9. od 19:00 **Zahájení cvičení dospělých**, (dospělí, info na místě)
pondělí 9. 9. od 19:00 **Zahájení cvičení dětí**, (děti, info na místě)

Pietní akt

SDH Praha-Písnice, náměstíčko Libušská x K Vrtilce, www.sdhpisnice.cz

sobota 14. 9. od 10:30 do 10:00 **Pietní akt k uctění památky padlých v 1. světové válce** (všichni, zdarma)

Oslavy 125. výročí

založení SDH Praha-Písnice

SDH Praha-Písnice, Hoštická 701, Písnice, www.sdhpisnice.cz

sobota 14. 9. od 14:00 do 18:00 **Oslavy výročí založení**, statické ukázky hasičské techniky, dynamické ukázky z činnosti IZS a mládeže SDH, soutěž dráčka Soptíka pro děti se spoustou zábavných aktivit (všichni, zdarma díky grantu MV ČR, MHMP a MČ Praha-Libuš)

Další pozvánky najdete na straně 30–32.

**INFORMACE Z RADNICE PŘEHLEDNĚ****Centrum volnočasových aktivit**

Proběhlo výběrové řízení na vedoucího nově vzniklého Centra volnočasových aktivit. Vedoucí tohoto centra byl vybrán na základě dlouholetých zkušeností s prací stejného či podobného charakteru, které požadovala MČ pro tuto pozici. Náplní práce vedoucího bude organizace akcí MČ Praha-Libuš, jejich koordinace s ostatními akcemi, rozšíření nabídky volnočasových aktivit pro děti, mládež i dospělé. V červnu se uskutečnila první schůzka všech, kteří se podílejí na volnočasových aktivitách na naší MČ. Je důležité vzájemně domlouvat veškeré akce, které se zde konají a navázat i vzájemnou spolupráci.

Výstavba zdvojení výtaku v Hoštické ulici

V ulici Ke Březině probíhá i nadále rekonstrukce a navýšení výkono přechřpávací stanice. Dokončují se stavební práce a následně bude osazováno veškeré technologické vybavení.

Současně probíhá i zdvojení výtaku v Hoštické ulici. Proběhlo měření pomocí sond, které ukázalo možnost realizace přímo ve vozovce. Nebude tedy poškozena zeleň okolo této ulice. Po ukončení prací bude položena na silnici nová zámková dlažba. Prosíme obyvatele v této ulici, zda mohou vždy přistavit k pondělnímu svozu odpadu popelnici na začátek či konec výkopu, aby obsah mohl být odvezen.

Poděkování organizátorům voleb

Naši zaměstnanci a další členové volebních komisí zorganizovali naprosto bezchybně průběh voleb do Evropského parlamentu, které se konaly 7.–8. června. Volby na naší MČ probíhají v šesti volebních okrscích. Je to akce, na jejímž zajištění se podílejí všichni zaměstnanci úřadu. Hlavním organizátorem byl Odbor sociálních věcí a školství. Všem patří veliké díky.

Dětská skupina

Na základě informací od maminek malých dětí jsme se zaměřili na zřízení dětské skupiny. Uvolnil se nám objekt, který by bylo možné využít pro tento účel. Je vypsána dotace, která by nám mohla zajistit možnost celkové rekonstrukce objektu. Nyní řešíme možnost zřízení skupiny v co nejkratším termínu. O realizaci vás budeme průběžně informovat. Bližší informace můžete získat na mailu: mistostarostka@praha-libus.cz.

Hřiště u Klubu Junior

Nově bylo zkušebně otevřeno opravené hřiště u Klubu Junior. Ve stejném režimu jako v červnu zůstane otevřeno i během prázdnin. V Klubu Junior bude probíhat příměstský tábor. Děti tedy budou toto hřiště využívat.

Zásilkovna

Rada MČ souhlasila se zveřejněním záměru na umístění boxů společnosti Zásilkovna s.r.o. na pozemcích ve svěřené správě MČ Praha-Libuš. Předpokládá dva boxy na Libuši a další dva v Písnici.

Veřejně prospěšné služby

Rada městské části Praha-Libuš vzala na vědomí uzavření Smlouvy o poskytování veřejné služby s Úřadem práce České republiky. Na základě této smlouvy mohou být ve prospěch MČ Praha-Libuš bezplatně vykonávány tzv. veřejně-prospěšné služby, typicky úklid a údržba veřejných prostranství a komunikací. V tuto chvíli již máme jednoho pracovníka, který nám pomáhá s údržbou zeleně a úklidem na naší MČ.

Kdo s námi žije na naší MČ?

Ráda bych zde uvedla jednu naprosto nepochopitelnou věc. Snažili jsme se úřad otevřít občanům a toto symbolicky naznačit odstraněním plotu. Po pár dnech jsme již měli rozbité okno u úřadu. Sice jsme velice snadno a rychle zjistili, kdo to udělal, ale museli jsme řešit odstranění škody. Celý úřad je zajištěn bezpečnostním systémem a v blízkosti jsou i kamery provozované po-

licí. Je smutné, že na naší malé MČ musíme řešit tyto problémy. Mnozí z nás ví, že to není ojedinělý případ.

Všechny zastávky autobusů a trolejbusů v rámci PID budou na znamení

Od 29. června bude nově pro všechny autobusové zastávky (včetně trolejbusových) v rámci PID platit jednotné pravidlo. Když budete chtít vystoupit na zastávce, stisknete tlačítko. Nejde o žádnou novinku, už dnes je potřeba pro výstup na zhruba 1000 zastávkách v Praze a 3 000 ve Středočeském kraji dát znamení řídicí nejčastěji červeného tlačítka s nápisem Stop nebo s vyobrazením dveří. Variant tlačítek je trochu více, ale všechny mají stejnou funkci. Upozornit řidiče, že na další zastávce musí zastavit.

Co se mění pro cestující?

Nástup: V podstatě je to stejné jako dnes u zastávek na znamení. Stačí, když budete viditelně stát na zastávce, autobus vám musí zastavit. To platí i v případě, když na zastávce už stojí jiný autobus, za ním by totiž mohl být cestující čekající na jiný spoj.

Výstup: Před výstupem budete muset zmáčknout tlačítko Stop nebo tlačítko pro otevření dveří. Tlačítko pro výstup cestujících s kočárkem nebo na invalidním vozíku má stejnou funkci, ale měli by ho použít pouze zmínění.

Rybník Obecnák

Zastupitelstvo městské části Praha-Libuš schválilo uzavření Smlouvy o převodu projektové dokumentace ke stavbě „Rybník Obecnák, etapa 1“ mezi hl. m. Praha a MČ Praha-Libuš. Zároveň schválilo odejmutí dotčených pozemků, všechny v k. ú. Písnice včetně staveb a jejich příslušen-

ství z důvodu převodu investorských práv na projekt „Revitalizace rybníku Obecnák a jeho okolí, fáze 1“.

Projektovou dokumentaci na tento druhý projekt nechala vypracovat MČ Praha-Libuš a byla hrazena z účelové dotace od MHMP, která převezme realizaci Etapy 1 projektu. S financováním akce se bude počítat v rozpočtu pro rok 2025.

Etapa 2, okolí rybníku Obecnák zůstane investiční akcí MČ Praha-Libuš a bude s ní počítáno po realizaci Etapy 1. Převedení projektové dokumentace bude bezúplatné.

Nákup plynu a elektřiny

Rada městské části Praha-Libuš schválila uzavření Smlouvy o spolupráci s MČ Praha 12 na zastupování při uzavírání burzovních obchodů na nákup elektřiny a plynu.

Naše MČ, včetně příspěvkových organizací (např. školy a školky) se od roku 2019 účastní aukcí na dodávku plynu a elektřiny v zastoupení společnosti Osigeno.

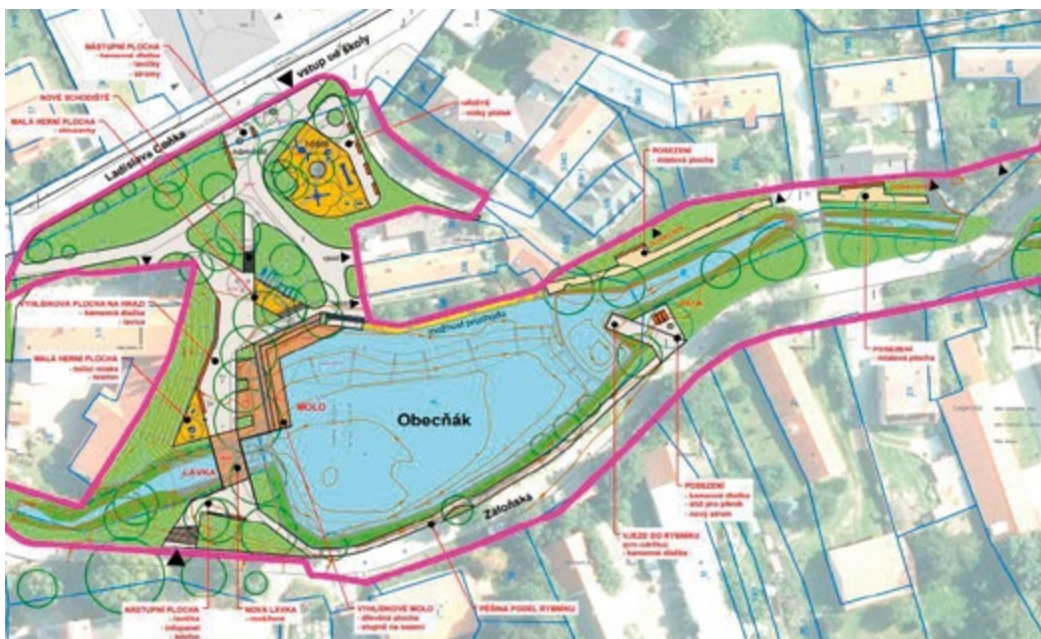
Toto zajišťování nejlepších cen těchto komodit na trhu je časově i cenově náročnější než možnost spolupracovat s MČ Praha 12, která uzavřela se společností FIN-servis, a. s., jako zprostředkovatelem.

MČ Praha-Libuš tedy požádala MČ Praha 12, aby na základě Smlouvy o zprostředkování burzovních komoditních obchodů dojednala přidání vybraných odběrných míst do systému nákupu na ČMBK a tyto nákupy pro ni uskutečňovala.

Bylo dohodnuto, že roční odměna pro MČ Praha 12 bude ve výši 10 000 Kč bez DPH.

Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou s výpovědní dobou 1 měsíc.

*Kateřina Turnová, místostarostka
Foto: archiv MČ Praha-Libuš*





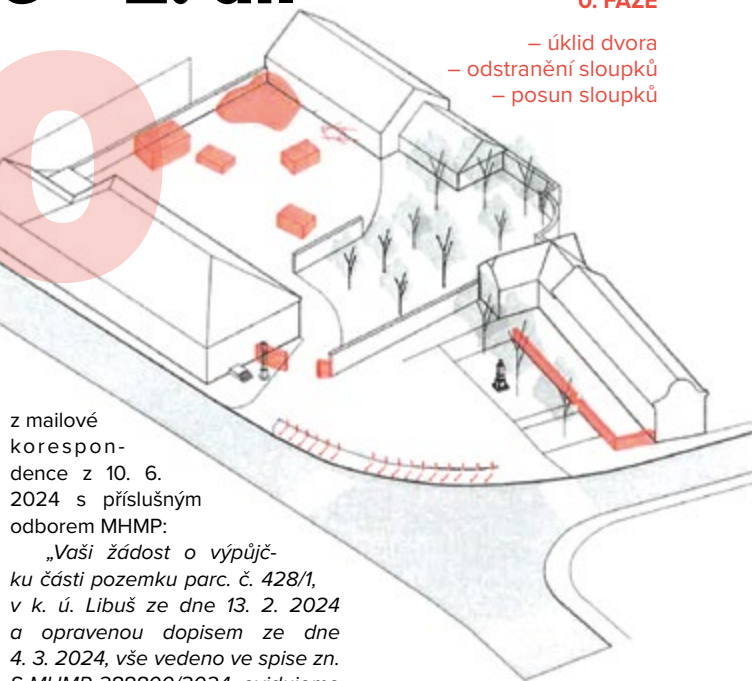
Centrum staré Libuše – 2. díl

0. FÁZE

- úklid dvora
- odstranění sloupků
- posun sloupků

Na tomto dlouhodobém projektu jsme zahájili práce na jaře. Odstranili jsme plot, co odděloval naši úřední budovu od náměstíčka. A jak jsem avizoval v článku v čísle 4/2024, tak více zatím udělat nejde, neboť nemáme kam přemístit zařízení umístěná na dvoře.

V souladu s předběžným souhlasem pana ředitele odboru hospodaření s majetkem města jsme podali oficiální žádost o pronájem magistrátní plochy při ulici Obrataňská (viz mapka). Nyní čekáme na vyřízení naší žádosti, což trvá déle, než jsme očekávali. Na vysvětlení, proč tomu tak je, považuji za nejlepší ocitovat



z mailové korespondence z 10. 6. 2024 s příslušným odborem MHMP:

„Vaši žádost o výpůjčku části pozemku parc. č. 428/1, v k. ú. Libuš ze dne 13. 2. 2024 a opravenou dopisem ze dne 4. 3. 2024, vše vedeno ve spise zn. S-MHMP 288800/2024, evidujeme a pracujeme na ní. K tomuto spisu bylo obdrženo stanovisko Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy, které našemu odboru uložilo zadat dendrologické posouzení, což bylo naším oddělením prostřednictvím správce učiněno. V současné době nám stále chybí dvě stanoviska, která jsme minulý týden již podruhé urgovali (na daných odborech došlo k personálním změnám...). Zároveň jsme připravili záměr na úřední desku, který (i v případě neobdržení předemtných stanovisek) bude vyvěšen v pátek 14. 6. 2024 na úřední desku MHMP. Návrh na uzavření smlouvy o výpůjčce jsme rovněž zařadili do tabulky hromadného tisku č. R-51810. Tento tisk bude v nejbližší době zpracován a puštěn k připomínkám. Nebude však

předložen Radě hl. m. Prahy dříve, než odvisí citovaný záměr na úřední desce. Omlouváme se za situaci, bohužel naše oddělení již nemůže uzavírat smlouvy o výpůjčce bez stanovisek dotčených odborů MHMP a subjektů hl. m. Prahy, a to ani s městskými částmi, a to z důvodu kolizí, které dřívějším postupem vznikaly.“

To je celkem dobrá zpráva. Jakmile budeme mít pozemek, tak necháme zpracovat projekt na manipulační, skladovou a parkovací plochu a následně tuto plochu zrealizujeme. K vyklizení dvora by mohlo dojít v příštím roce. Dříve to stihnout nejde.

Pavel Macháček,
starosta, 12. 6. 2024

Jak dopadly eurovolby v Libuši a Písniči

Jak je z tabulky patrné, tak úplně jinak než v celostátním měřítku. Zato se příliš neliší od celopražských výsledků. Opět se potvrdilo, že Praha (a některá velká města) hlasují jinak než českomoravský venkov.

Celkem se u nás eurovoleb zúčastnilo téměř 43 % voličů. Patří jim poděkování. Další poděkování patří členům okrskových volebních komisí, jejichž zásluhou volby proběhly podle všech platných regulí. A také dalším pracovníkům našeho úřadu, kteří se jakýmkoli způsobem na bezproblémovém průběhu voleb podíleli. Děkuji.

Pavel Macháček, starosta,
11. 6. 2024

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
3	SPD a Trikolora	116	4,37
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	185	6,98
14	ANO 2011	478	18,04
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	820	30,95
21	Starostové a osobnosti pro Evropu	315	11,89
23	Česká pirátská strana	311	11,74
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	135	5,09
	ostatní	289	10,8
	neplatné	20	0,7
	CELKEM	2 669	100
	Registrovaných voličů	6 228	
	Volební účast		42,9



Reportáž o bazénu a tělocvičně

K trvalým ostudám naší městské části nepochybně patří zanedbaná budova bývalého bazénu na začátku ulice Na Okruhu, sousedící s budovou střední školy GAPE. Vždycky tomu tak nebylo.

Pamatuji dobu, kdy byla dokonce naší chloubou. To byla osmdesátá léta, kdy jsem na Písnici přibyl. Tehdy zde byl nový bazén. To bylo v té části objektu blíž Libušské a v té druhé části, směrem k sídlišti, byla velká tělocvična. Tak velká, že se v ní dal hrát tenis. To vím naprosto bezpečně, protože se ho tam učila dcera. V bazénu se naopak učila plavat. Bazén měl svoji specifiku. Byl vystrojen ne úplně dobrou technologií a člověk byl několik hodin po jeho opuštění cítit chlórem. A celé toto zařízení patřilo tělovýchovné jednotě Rudá hvězda Praha (TJ RH Praha), což byl za komunismu sportovní klub ministerstva vnitra. Pokud si dobře pamatuji, tak bazén nebyl volně přístupný. Vstup byl možný pouze pro členy TJ RH. Ale nebylo problémem stát se jejím členem. A mám dojem, že vstup byl také pro zaměstnance někdejšího masokombinátu. Ale to je dávno pryč.

Změna přišla s privatizací. Ta se v tomto případě příliš nepovedla. Abych byl přesný, tak se nepovedla vůbec. Mám dojem, že do privatizace šel jako jeden celek tzv. zbytný majetek ministerstva vnitra. Obsahoval celkem zvláštní trojkombinaci: bazén s tělocvičnou, vedle stojící

ubytovnu a přes ulici umístěná venkovní sportoviště. První soukromý vlastník měl asi dobré úmysly, ale příliš mu nevyšly.

A tak někdy krátce po roce 2000 všechny tyto akvizice prodal. Kupodivu nejlépe dopadla někdejší venkovní sportoviště. Dnes je tam tenisový klub Písnice. S ubytovnou to bylo složitější. Napřed byla rekonstruována na hotel s honosným jménem Quality. Pamětníci jistě vzpomenu na zájezdové autobusy, co do hotelu vozily turisty. Ale dlouho to také nefungovalo. Z hotelu je bytový dům s nejmenšími byty, jaké si snad lze představit. Inu byt velikosti hotelového pokoje nebývá terčem zájmu. Ale zdaleka nejhůř dopadl bazén s tělocvičnou. Už první soukromý vlastník zjistil, že provoz objektu je totálně prodělečný, a to i bez tehdy již nezbytné obnovy technologie.

Objekt prodal a jeho současní vlastníci s ním nakládají po svém. Již přes 20 let. Jedná se původem o cizince. Ale nejsou to Vietnamci. Venkovní dojem je naprosto otřesný, a když se člověk dostane dovnitř, tak je dojem ještě otřesnější. V části někdejšího bazénu byly zlikvidovány nenosné prvky a vše uzpůsobeno tak, aby mohlo sloužit jako sklad. V části, kde kdysi bývala báječná tělocvična, byl zřízen jakýsi mezistrop, čímž vzniklo další patro pro sklad. Vše pochopitelně bez stavebního povolení. Stavební úřad se naprosto bezvýsledně pokouší situaci napravit. Již 20 let. Dnes bylo na mis-



tě samém po 5 letech místní šetření. Zúčastnil jsem se tohoto šetření spolu s paní Pichovou z našeho úřadu. A tak jsem na vlastní oči viděl to, co jsem znal pouze z vyprávění a fotografií. Veškeré hygienické, požární, bezpečnostní a dle mého názoru i statické předpisy jsou v objektu dokonale ignorovány. Škoda, že se šetření nezúčastnili (bez omluvy) pozvaní zástupci hygieny a hasičů. Asi ze sebe nechtěli, po 5 letech, zase dělat kašpary. Ale to je jenom moje domněnka. Trapnou skuteč-

ností a ostudou zůstává, že úřady jsou naprosto bezzubé. Svolavatel dnešního místního šetření, úředník stavebního úřadu Praha 12, jenom smutně konstatoval, že veškerá zařízení, která v dané věci za posledních 20 let vydal, byla odvolacím orgánem, tj. magistrátním stavebním úřadem, zrušena. A tak nemá na vlastníky objektu žádné páky.

Pavel Macháček, starosta,
11. 6. 2024

Foto: Pavel Macháček

Zajímavé odkazy na internetových stránkách

K vašemu využití přikládáme několik odkazů na zajímavé weby.

MČ Praha-Libuš

Na webu naší městské části je k dohledání spousta zajímavých informací.

www.praha-libus.cz



Digitální technická mapa hl. m. Prahy

Technická mapa Prahy obsahuje veškeré sítě v podzemí a jejich přesné vedení (voda, elektřina, optické kabely apod.). Můžete se tak podívat, co se skrývá pod vaším chodníkem a proč v něm třeba nemohou být kvůli ochranným zónám stromy, i když to jeho šířka z vašeho pohledu umožňuje.

<https://app.ipr.praha.cz/apl/app/dtmp/index.html>



Územní plán

Informace o územním plánu.

<https://praha.eu/uzemni-plan-sidelniho-utvaru-hlavniho-mesta-prahy>



Dvě Prahy

Tento unikátní projekt v sobě spojuje prohlížečku starých a nových map Prahy v kombinaci se starými a novými leteckými snímky. Do levého okna si můžete třeba nahrát letecký černobílý snímek Podolí nebo Michle z roku 1953 a vpravo barevný snímek z roku 2022. S oběma snímky lze zároveň posunovat a poloha kurzoru myši vám ukazuje na obou snímcích, kde právě jste. Změny v městské krajině jsou často dechberoucí. K dispozici máte i mapy z 18. a 19. století, nejstarší letecké snímky jsou z roku 1938 a Praha byla letecky přefocena cca každých 10



let. Na tomto serveru lze tak strávit hodiny volného času.

www.dveprahy.cz

Katastr nemovitostí

Je to nedávno, co se mapy katastru nemovitostí staly součástí serveru mapy.cz. Na odkazu se velmi rychle po kliknutí na příslušnou parcelu a opsání pětimístného kódu dozvíte, komu parcela patří nebo kdo jí má ve správě. Je pak už jednoduché obrátit se na majitele nebo na správce. Samozřejmě nabízíme pomoc úřadu při komunikaci jako prostředníka, někdy je dost obtížné se majitele či správce domoci.

<https://nahliznidokn.cuzk.cz/>
<https://mapy.cz/katastralni>



Hlášení poruch na veřejném osvětlení

www.thmp.cz/jak-si-zaridit/hlaseni-poruch



TSK hl. m. Prahy

Využijete ohledně záborů veřejných komunikací, které nejsou ve správě MČ Praha-Libuš a jiné odkazy a povolení.

www.tsk-praha.cz/wps/portal/root/jak-si-zaridit



Svoz bioodpadu

Informace a odkaz na likvidaci, který hl. m. Praha vyváží zdarma vždy ke každé smlouvě na svoz smíšeného odpadu.

<https://bioodpad.praha.eu>





Výsledky Participativního rozpočtu 2024

Vážení přátelé, po schválení ZMČ si vám dovoluji prezentovat výsledky programu Participativního rozpočtu 2024.

Ze čtyř posuzovaných návrhů se umístilo na 1. místě s výsledkem pro 74 % došlých hlasů (tj. 180). Sportovní hřiště pro mládež, situované v ul. V Zákopech v Písnici. Bude tedy realizováno. Na další místo dosáhl návrh Fitness hřiště pro seniory, navržené v ul. K Lukám na Libuši. Pro něj došlo 31 % hlasů (tj. 76). I u něj tedy dojde k realizaci. Čtenářům připomínám, že každý z hlasujících mohl hlasovat kladně pro dva návrhy. Schválením v letošním roce neprošly dva další podané návrhy. Jedná se o návrh zlepšení odhlučnění hřiště pro děti a mládež, situovaného na samém jihu písnické zástavby a nazývaného K Vrtlici. Musí se u něj dořešit majetková situace,

tj. převod na MČ a znovu posoudit jak případné technické řešení, tak i finanční stránka tohoto záměru. Prozatím neprošel ani návrh instalace souboru infotabulí „Toulky Libuši“, jenž ale volně navazoval na nyní probíhající realizaci návrhu sady infotabulí „Toulky Písnicí“, jenž prošel o rok dříve. Vzhledem k ujednocení situace v rámci celé naší MČ se budeme v nějaké podobě chtít k tomuto bodu ještě vrátit. Vítězným návrhům a jejich navrhovatelům, ale také nám všem, kteří z nich budeme mít potěšení, upřímně gratuluji! A všichni, vážení přátelé, dívejme se pozorně kolem sebe, abychom mohli zdařilým nápadem přispět ke zlepšení komfortu života v naší MČ v dalším ročníku Participativního rozpočtu.

Jaroslav Melichar,
místostarosta MČ

Foto: archiv ÚMČ Praha-Libuš

Sportovní hřiště pro děti a mládež

Umístění projektu: V Zákopech – pozemek parc. č. 845/98, Písnice

Odhad rozpočtu: 169 822 Kč

Fitness hřiště pro seniory

Místo realizace návrhu: K Lukám 646/16, Libuš

Odhad rozpočtu: 200 000 Kč



Příznivá zpráva

Ta se týká, vážení přátelé, písnické ulice Ke Kašně, kde se zdařilo vylepšit dopravně-bezpečnostní situaci.

Tamní problém spočíval v ne zcela doladěném projektu předchozí rekonstrukce. Po vjezdu z hlavní ul. Libušské totiž na prvních cca 150 metrech této ulice docházelo často k ohrožení či minimálně k omezení vycházejících obyvatel jižní fronty domů projíždějícími vozidly. Mezi vchody a vozovkou byl totiž pouze cca 0,5 m široký většinou travnatý prostor, zatímco na severní straně ulice byly východy a výjezdy kryty řádným chodníkem a navíc místy parkovacích stání. Neukázněnými řidiči, a ti se v této dlouhé ulici občas vyskytují, byli na jižní straně tedy vycházející občané mnohokrát přiváděni do nebezpečných situací.

V létě 2023 bylo na základě oprávněných stížností obyvatel realizováno místní šetření, jehož jsem se také zúčastnil a z něhož vyplynula (přiznávám se, že nic lepšího

mne nenapadlo) potřeba přemístění části parkovacích míst, spojení s patřičným předlážděním přes ulicovku k jižní straně ulice. Návrh si získal podporu jak tehdejšího, tak následně i nynějšího vedení MČ v čele s p. starostou Ing. P. Macháčkem. Byl osloven příslušný projektant s požadavkem zpracování navržené úpravy. Naše šikov-



ná paní referentka OŽPD Mgr. Zuzana Kuryvialová bděla, a i díky ní věc zdařile postoupila až k realizaci. Upravený projekt našemu návrhu vyhověl téměř všude, byť z technických důvodů ne u domu č. 105. Zde (a prozradím, že jsme tam byli a že pan starosta snad přišel na úpravu, která věc dořeší) se záležitost ještě bude doladovat. Dobrá věc, vedoucí k většímu komfortu, a zejména ke zvýšení bezpečnosti

našich občanů, se přemístěním části parkovacích stání a z toho vyplývajícím oddálením provozu od jižní fronty domů relativně levně (nákladem cca 40 tis. Kč) zdařila.

Děkuji za to všem zúčastněným a slibuji, že v tomto duchu budeme pokračovat i nadále. Ať se dobré věci daří! Přeji to nám všem!

Jaroslav Melichar, místostarosta MČ
Foto: Tereza Nehillová



Kontakt na koordinátora sociální pomoci

Koordinátor sociální pomoci MČ Praha-Libuš je zde pro vás, můžete se přijít i pouze poradit. Komunikovat s ním lze písemně po e-mailu, nebo telefonicky. Na pracovišti Úřadu MČ Praha-Libuš, K Lukám 664, je přítomen každé pondělí od 14:00 do 16:30 hodin, případnou návštěvu je vhodné domluvit předem telefonicky.



Miloš Hájek

koordinatorepomoci@praha-libus.cz
Tel.: 604 740 696

U nás | Libuš a Písnice 7+8 | 2024

Měsíčník pro informace a vzájemnou komunikaci občanů v městské části Praha-Libuš – periodický tisk územního samosprávného celku

www.praha-libus.cz



Vydává: MČ Praha-Libuš,
Libušská 35, 142 00 Praha 4 – Libuš,
tel.: 261 711 380, 244 471 876,
e-mail: mc.libus@praha-libus.cz.

Registrováno na MK ČR reg. č. MK ČR E 12406

Redakční rada: (unas@praha-libus.cz):
Matěj Kadlec – šéfredaktor

(kadlec.m@seznam.cz, tel.: 604 266 025),
Hana Kolářová (hana.kolarova@post.cz),
Kryštof Štafl (krystof.stafl@gmail.com),
Kateřina Tomešová (katerina.tomesova@centrum.cz),
Martin Zikeš (MartinZikes@seznam.cz),
Michaela Pospíšilová (michaela.pospisilova3@seznam.cz),
Kateřina Straková.

Korektury: Kateřina Straková

Grafická úprava: Petr Kutáček

Tisk: tisknisi s.r.o.

Distribuce: zdarma do domácností – Česká pošta

Náklad: 4 400 kusů

Redakční uzávěrka: vždy 10. v měsíci. Číslo vychází na začátku měsíce následujícího.

Příspěvky: Prosíme, posílejte včetně digitálních fotografií a inzerce nejlépe e-mailem na adresu: unas@praha-libus.cz nebo předejte do kanceláře starosty Úřadu MČ Praha-Libuš, Libušská 35, 142 00 Praha 4 – Libuš. Tel. redakce: 604 266 025. Nepodepsané příspěvky se neotiskují. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Redakce prosí o pochopení, pokud budou některé příspěvky v případě nedostatku volného místa v čísle zkráceny, upraveny nebo vynechány; zejména příspěvky o rozsahu více než 3 500 znaků dodané bez předchozí domluvy.

Čenik a podmínky inzerce: na www.praha-libus.cz nebo na vyžádání na e-mailu: unas@praha-libus.cz nebo tel.: 604 266 025. Prosíme občany, pokud nedostanou do schránky některé číslo časopisu U nás, aby dali zprávu (uveďte požadované číslo časopisu, své jméno, ulici, číslo domu a aktuální datum) do kanceláře starosty ÚMČ Praha-Libuš, tel.: 261 711 380, nebo e-mail: mc.libus@praha-libus.cz. Bude-li v možnostech úřadu, číslo poskytne, zároveň informace poslouží pro kontrolu kvality distribuce.

 FOTOREPORTÁŽ

Dětský den na Praze-Libuši

Více foto na:



Mezinárodní den dětí připadl letos na sobotu 1. června a městská část pro děti na tento den připravila hravé odpoledne. Zábavnou stezku ve stylu „Cesta kolem světa“ připravila a realizovala Káča a Domča z Hraj si.

Při startu děti dostaly malou svačinu, pití a letenku a mohly vyrazit na cestu kolem světa. Na deseti stanovištích děti poznávaly cizí země, které zaznamenávaly do letenky. Přistání proběhlo na fotbalovém hřišti v Písnici. Každý malý cestovatel mohl vyměnit letenku za lístek do tomboly. Všechny děti, nejen účastníci stezky, obdržely na hřišti malý dárek ke svému svátku – přívěsek na klíče, skákající pružinu, jo-jo, bublifuk, autíčko, malého plyšáka a další drobnosti dle jejich výběru. Výběr byl opravdu pestrý.

Dětský den pokračoval na hřišti, kde byla připravena prohlídka hasičské techniky, malování na obličej, dětské dílny od Rodinného centra Kuřátko, závodní dráha pro hobby-

-horse od firmy Hravý koník, trénink florbalu od Sparta Praha a Písnický trojboj – házení na kelímky, házení kroužků na cíl a slalom s vejcem na lžici. Každý účastník trojboje dostal za splnění disciplíny malou sladkou odměnu – linečného motýlka z cukrárny paní Literové.

Na závěr akce byly děti vtaženy do interaktivního divadla s Káčou a Domčou, navštívily několik zemí, ve kterých potkávaly jejich obyvatele. Z cesty kolem světa se s dětmi vrátil i tučňák, který vylosoval výherce krásných cen v tombole.

Hasiči během celého odpoledne udržovali oheň pro všechny, kteří si chtěli upéct buřtu.

Počasí nám letos nepřálo, proto jsme rádi, že se děti a rodiče dostavili a do her a soutěží se společně zapojili.

Děkujeme Písnickým hasičům a fotbalistům za pomoc při organizaci a přípravě Dětského dne.

*Tým ÚMČ Praha-Libuš
Foto: Kristina Thaler*





Sportovní den mládeže v MČ Praha-Libuš – 4. ročník

V pátek, dne 31. května se na venkovním multifunkčním sportovišti Základní školy Meteorologická uskutečnil čtvrtý ročník národní soutěže Sportovní den mládeže v MČ Praha-Libuš pro místní děti a žáky základní školy.

Účastníci sportovního turnaje se v Libuši utkali v soutěžním pětiboji, který byl složen z fotbalu, florbalu, házené, frisbee a tenisu. Celkem se na začátku sportovní akce sešlo 8 týmů, které soutěžily o nejlépejší družstvo turnaje.

Celkové vítězství si na turnaji v Libuši odnesl tým „FC Klády“, složený z členů Matěj Haluza, Tomáš Kušnier, Kryštof Mareš, Bezruchko Mykola a Petr Hájek. Stříbrné umístění vy-

bojoval tým „Pomoc“ a bronzovou příčku obsadil tým „Baník“. Úspěšní finalisté postupového turnaje byli odměněni medailemi, upomínkovými diplomy a řadou dalších sponzorských cen. Hráči z Libuše, kteří se umístili na předních pozicích, obdrželi také nominaci k účasti na Národním finále v Kladně, které se bude konat dne 1. prosince 2024 v tamní sportovní hale. Na Národním finále budou postupující finalisté reprezentovat zejména základní školu a MČ Praha-Libuš.

Sportovní den mládeže v Libuši se konal za finanční podpory městské části Praha-Libuš a partnerů soutěže.

Mgr. Jan Váňa, www.tajv.cz
Foto: archiv autora





SDH Praha-Písnice – Kolektiv mladých hasičů

RESCUE CAMP 2024

Ve dnech 3. až 5. května proběhl v areálu skladu logistiky Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy v Jílovém u Prahy druhý ročník Rescue Campu. Organizátorem celého projektu byl Hasičský záchranný sbor hl. m. Prahy a Městské sdružení hasičů hl. m. Prahy.

Kurz byl v pátek zahájen nezbytným vstupním proškolením bezpečností práce, pokračoval seznámením se základy radioprovozu a využití svolávacího systému Fireport při vysílání na místa mimořádných událostí. Mezi další úkoly, které účastníci postupně plnili v jednotlivých skupinách, patřilo vybudování stanového městečka jako zázemí pro ubytování a rozvinutí kontejneru nouzového přežití, který sloužil pro týlové zázemí – výdej stravy a jídelnu. V podvečer pak probíhala teoretická příprava.

Během sobotního dopoledne si mohli účastníci kempu vyzkoušet praktické činnosti – bojové rozvinutí s výcvikem hašení, nácviku sebejištění a jištění záchraňované osoby na žebříku, vč. správné manipulace s žebříkem a základy resuscitace a zástavy krvácení.

Sobotní odpoledne pak bylo určeno výjezdům na místa mimořádných událostí. Všechna družstva se postupně vystřídala na několika stanovištích.

Na stanovišti stavby protipovodňové ochrany se nejprve účastníci dozvěděli teoreticky, jakým způsobem se staví protipovodňová hráz z pytlů s pískem. A pak už to šlo ráz na ráz. Pytle se nasadily na plničku, někdo přihodil lopatou písek, pytel se zavázal a odnesl na to správné místo. Po vybudování hráze z pytlů se účastníci učili, jak správně postavit mobilní protipovodňovou ochranu.

Druhý výjezd naše mladé hasiče přivedl k požáru nízké budovy, kde v prvním patře rozvinuli bojové hadicové vedení po schodišti a ve sklepení vyhledávali nejenom ohnisko, ale i odložené tlakové láhve.

Třetí výjezd naše hasiče přivedl k nedalekému rybníku, kde se naučili pod dohledem pražských hasičů – potápěčů pracovat s házečím pytlíkem, vyzkoušeli si s ním zachránit tonoucí z rybníka a záchranu pomocí paddleboardu.

Další výjezd byl zaměřený na vyhledání zraněných osob v nepřehledném terénu s cílem poskytnutí nezbytné první pomoci a jejich transport na stanoviště záchranné služby. Během vyhledávání se účastníci setkali i s nepříjemnou osobou, která jim neustále radila, co mají dělat a zdržovala je v jejich práci.

Poslední výjezd byl na místo dopravní nehody se zraněním. Na místě dopravní nehody se nacházel motorkář v bezvědomí, jehož bylo nutné následně resuscitovat, zaklíněná osoba v osobním vozidle a uprchlý ozbrojený řidič.

Poslední dva výjezdy byly pro mladé hasiče psychicky i fyzicky velmi náročné a lze konstatovat, že jejich dovednosti byly prověřeny dokonale.

Nedělní program byl zaměřen na balení a ošetření použitého materiálu včetně stanů a kontejneru nouzového přežití. Na všechny události byla družstva vyzkoušena prostřednictvím Fireportu tak, jako je tomu u reálných výjezdů jednotek.

Cílem celého projektu je představit mládeži ve věku 15–18 let činnost, které jsou součástí běžného života každého člena výjezdové jednotky, a to jak té dobrovolné, tak i profesionální. Ústřední myšlenkou je, aby následně po dovršení dospělosti pokračovali v jednotce sboru dobrovolných hasičů, př-



padně jako příslušníci hasičského záchranného sboru.

Záštitu nad projektem převzali brig. gen. Ing. Luděk Prudil, ředitel HZS hl. m. Prahy, a Bc. Martin Wágner, MBA, starosta MSH hl. m. Prahy. Cílem Rescue Campu 2024 bylo zajistit teoretický a praktický výcvik pro dorostence sborů dobrovolných hasičů, kteří se připravují na zařazení do jednotek požární ochrany. Za naše SDH se zúčastnil Ondřej Kulhánek, Zuzana Vopatová, David Tatíček, Alex Kvítek a Jakub Krátký.

Týlové a logistické zabezpečení zajistili příslušníci odboru ochrany obyvatelstva a krizového řízení společně s členy sborů dobrovolných hasičů. Jednotlivá stanoviště byla obsazena lektory z řad příslušníků výjezdových jednotek HZS hl. m. Prahy a jednotek SDH.

MEMORIÁL FR. ZVONIČKA A L. DLOUHÉHO

V sobotu 18. května se v pražských Řepích konal tradiční Memoriál Františka Zvoníčka a Ludvíka Dlouhého v disciplíně požární útok. Jako každý rok jsme si chtěli ověřit, jak dobře máme natrénováno před důležitými soutěžemi. Do soutěže jsme vyslali družstva mladších, starších žáků a dorostu. Navíc se připojilo družstvo mužů složené převážně z našich trenérů mládeže.

Mladší děti neměly ve svém týmu žádné starší děti, jednalo se o tým s dětmi do 8 let, výjma obsluhy rozdávající, takže jsme s výsledným časem 33,4 s byli spokojeni. Nakonec to stačilo na 12. místo. Složení družstva: Filip Kuchta, Filip Vejvoda, Viktor Petreszel, Lukáš Gavenda, Michal Krátký, Denis Kovář a Viktor Chomát.

Starší kategorie dětí byla rozdělena na dva týmy podle aktuální výkonnosti. B-tým byl navíc doplněn staršími dětmi z kategorie mladších žáků. A-tým předvedl dva vyrovnávací výkony a s časem 26,3 s se umís-

til na 8. místě. B-tým měl dvakrát při svém pokusu závadu, a tak nakonec s časem 50,01 s skončil na 13. místě.

Složení A družstva: Filip Krátký, Markéta Havlíčková, Ema Franková, Matěj Švehla, Eliška Bráňová, Jakub Havlíček a Alex Kvítek.

Složení B družstva: František Spurný, Marie Bařínková, Aneta Frýbertová, Jakub Krátký, Hajun Lee, Miroslav Beneš a Vojtěch Kovář.

Nově jsme do této soutěže přihlásili družstvo dorostenců, tj. dětí od 13 do 18 let. Protože děvčátka i kluků bylo málo na to, aby vytvořili samostatné týmy, tak vytvořili tým smíšený, který však závodil v kategorii mužů do 35 let, jelikož samostatná kategorie pro dorost neexistovala. Jelikož se jelo na tři „béčka“, tak to nebylo vůbec jednoduché a s celkovým časem 63 s nakonec obsadil 8. místo.

Složení družstva: Terezie Černá, Ema Franková, Jakub Krátký, František Spurný, Jakub Havlíček, Alex Kvítek a Markéta Havlíčková.

V kategorii mužů zasáhl do závodu i složený tým písnických trenérů mládeže pod vedením Jana Trachty a hasičských sportovců z SDH Dolní Břežany. Loňský výsledný čas 21,63 s se jim zopakovat nepodařilo, ale i tak byl čas 23,69 s velmi pěkný a ze soutěže si přivezli domů stříbrné medaile za krásné 2. místo.

PÍSNICKÝ DVOJBOJ

V neděli 2. června náš sbor pořádal 2. ročník akce Písnický dvojboj. Tato soutěž je určena pro děti ve věku 4–7,99 let a skládá se ze dvou disciplín – týmová soutěž v požárním útoku a individuální v dětském TFA. Je určena pro děti, které se zpravidla standardních závodů z výkonnostních důvodů moc neúčastní.

Do soutěže jsme nasadili jeden tým, který se utkal v přímé konkurenci družstev z SDH Braník, Cholupic a Libuše. Celkem se závodů zúčastnilo sedm družstev – 49 závodníků.



SETKÁNÍ HISTORICKÝCH PRAPORŮ SDH V TELČI

Dne 15. června se konala v Telči velká hasičská slavnost. U příležitosti 160. výročí založení prvního hasičského dobrovolného sboru v českých zemích se do města Telče sjelo 694 historických praporů. První dobrovolný sbor byl založen Velvarech. Této slavnosti se zúčastnil také prapor SDH Písnice. Do Telče cestoval náš prapor společně se spřáteleným SDH Braník, který je zase nejstarším sborem v Praze.



Na místě byla pohodová, přesťo však soutěžní atmosféra. Pohár a medaili sice dostal každý tým i jednotlivec, avšak za předvedený výkon si ji všichni zasloužili. Ačkoliv během těchto netradičních závodů nebyly dosažené výsledky důležité, měly nás čím potěšit.

V požárním útoku náš tým obsadil 4. místo s časem 0:47,22 min. V disciplíně TFA Michal Krátký skončil na krásném 2. místě v kategorii dětí 3–5 let a Vít Holan na 7. místě v kategorii dětí ve věku 6–8 let.

Naším cílem bylo, aby se děti bavily pohybem, a mám pocit, že to se

nám podařilo. Největší radost jsme měli z toho, že všichni si to společně s námi užili a strávili jsme aktivně pěkný den společně s našimi dětmi.

Závěrem zbývá ještě poděkovat sluníčku, které nás o jinak deštivém víkendu pohostilo svými teplými paprsky a všem rozhodcím, kolegům z výjezdové jednotky a rodičům za jejich pomoc, bez které by tato akce nemohla proběhnout. Děkujeme.

Zároveň nás potěšila pozitivní zpětná vazba od zúčastněných sborů, takže předpokládáme, že se tato akce za rok opět zopakuje.

TFA PLCHOV 2024

V sobotu 8. června vyrazila dvojice našich závodníků na 4. závod Pražské a středočeské ligy v TFA do Plchova. Jednalo se o závod dorostenců/dorostenek a mužů/žen. Celý závod připravil TFA tým Praha spolu s místním SDH Plchov.

V Plchově startovalo celkem 70 účastníků a po celý den na ně z vymetené oblohy krásně svítilo sluníčko a teplota se šplhala až k 27 °C. Naštěstí organizátoři brskně zareagovali a přistavili dvě káďe s vodou, aby nedošlo k přehřátí závodníků.

V kategorii muži 35+ nastoupil Jan Krátký, který se v jedenáctičlenném poli závodníků s časem 10:56,46 min. umístil na krásném 5. místě. V letošním roce to byl jeho první závod a doplatil především na to, že si špatně nastavil oko na polohovacím pásu (novinka v pravidlech letošní sezóny), ke kterému se poté nemohl cca 30 s dostat a že v závěru nezdolal 3m bariéru, a musel tak běžet pro žebřík.

V kategorii dorostenců od 15 do 18 let nastoupil ke svému prvnímu závodu v dorostenecké kategorii teprve třináctiletý Jakub Krátký, který se však v konkurenci 10 závodníků vů-

bec neztratil a s časem 8:03,52 min. v cíli skončil na pěkném 6. místě.

Oběma tak děkujeme za reprezentaci našeho sboru a přejeme jim, aby se jim za týden v Satalicích opět dařilo na Prague Fireman Race.

- JKrý -

50. ROČNÍK SOUTĚŽE POŽÁRNÍ OCHRANA OČIMA DĚTÍ A MLÁDEŽE

V letošním roce proběhl jubilejní ročník výtvarné a literární soutěže Požární ochrana očima dětí a mládeže. SDH Písnice ji organizuje pravidelně pro děti ze školských zařízení městské části Praha-Libuš a také pro děti z kolektivu mladých hasičů. Soutěže se letos zúčastnilo cca 200 dětí většinou z mateřských škol. Nejlepší práce, které jsou pečlivě vybrány členy SDH, postupují do krajského kola, které bylo letos vyhlášováno na stanici HZS Praha-Holešovice. V krajském kole se v kategorii comics umístila na druhém místě naše členka Anička Holanová a postoupila do kola republikového. Vítězové místního kola jsou oceňováni díky grantu naší městské části.

Milan Černý

Foto: archiv SDH Písnice

MŠ Mezi Domy**Poděkování SDH Libuš a SDH Písnice****Výborná spolupráce se sbory dobrovolných hasičů.**

Několikrát v roce se obracíme s prosbou o pomoc a spolupráci na naše dobrovolné hasiče. Odpovědí je nám vždy profesionální přístup s úsměvem a ochotou.

SDH Libuš nám mnoho let pomáhá s pálením čarodějnic, kdy bezpečnost dětí a jejich komfort jsou pro hasiče stejně důležité jako pro nás.

Hasiči z Písnice nám opakovaně odstraňují vosí hnízda z budo-

vy a letos jsme díky nim zrealizovali cvičný požární poplach s následnou prohlídkou hasičské techniky.

Dvě budovy, dva termíny, dvakrát evakuace budovy pro děti formou hry, pro dospělé ale se všemi pravidly a nutnou edukací. Skvělý a k dětem velmi vstřícný přístup hasičů!

Vzdělávání, poučení, prožitek!

Díky, díky, díky! Těšíme se na další spolupráci!

Mgr. Ivana Gerlašinská,

ředitelka MŠ Mezi Domy

Foto: archiv MŠ Mezi Domy



ZŠ Meteorologická

NA SKOK VE VIETNAMU

Do rozlehlého areálu Sapa, který zná každý obyvatel Libuše, jsme se vydali pěšky. Za hlavní branou nás čekali dva průvodci ze společnosti SapaTrip, kteří nás seznámili s historií areálu a mimo jiné vysvětlili, že název areálu Sapa pochází od názvu stejnojmenného města na severu Vietnamu, které je známé svými terasovitými rýžovými poli, vodopády a horami, kde občas sněží.

Navštívili jsme malé restaurace, které nabízejí tradiční jídlo, a obchůdky s exotickým ovocem. K našemu velkému úžasu nás naši průvodci zavedli do buddhistického chrámu, který dával svou přítomnost nahevo už zdaleky cinkotem zvonkoher, zavěšených u vstupu do areálu chrámu. Dozvěděli jsme se příběh Buddhy podle obrazů na zdi a podívali jsme se i do prostor chrámu, kde mniši medituji. Svou návštěvu jsme zakončili hmyzími pochoutkami.

Cílem našeho výletu bylo poznat jinou kulturu, která je doslova na dosah ruky a přitom tak vzdálená.

Za PT1 a 3. C Lenka Gruntová
Foto: Lenka Gruntová

POBYT V BULHARSKU

Druhý červnový týden strávili někteří žáci ZŠ Meteo u moře v Bulharsku. Nela poslední den pobytu popsala, co vše zažili.

Letěli jsme sem do Bulharska letadlem, což samo o sobě byl náš první zážitek. Náš první výlet byl do města Nesebar. Bylo to krásné malé město se spoustou starých staveb a kostelů, které byly postaveny před naším letopočtem. Další výlet jsme podnikli do aquaparku, kde jsme si užili spoustu zábavy. Bylo tam dost vodních atrakcí jako líná řeka a několik druhů tobogánů. Také nás moc baví večerní vycházky, kdy si můžeme koupit například suvenýry, jídlo nebo další věci.



Rádi i jen trávíme čas na pláži u moře a koupeme se. Předposlední den jsme celý strávili na pokoji kvůli dešti, ale jsme rádi, že jsme si mohli alespoň odpočinout. Dnes je poslední den našeho zájezdu, byli jsme na Staré planině, kam jsme jeli auty jeep. Viděli jsme hodně panoramatických výhledů a i to, jak se tu dříve žilo, a ochutnávali jsme med. Večer jsme šli naposledy k moři a bavili se. Užili jsme si tu spoustu zábavy a máme hromadu nových zážitků, na které budeme moc vzpomínat. Nela Jačková, 9. B

Foto: Monika Exnerová

VÍTEZNÝ PROJEKT V SOUTĚŽI NĚMECKÉHO JAZYKA

Žáci naší školy jsou velmi šikovní a kreativní. Zapojují se do různých soutěží. Skupina ze 7. C, která si vybrala jako druhý cizí jazyk němčinu, se nadšeně vrhla do soutěže, kterou vypsal nakladatelství, podle jehož učebnic se žáci jazyk učí. Měli za úkol tvořit různé projekty na téma z učebnice. Vybrali si téma Die Tschechische Republik – Das ist unser (mein) Land. Na toto téma v hodinách německé-

ho jazyka napsali různé texty, vyrobili stolní hry, připravili prezentaci, audionahrávku, výtvarně zpracovali plakát a artefakty. Hodnotila se originalita nápadů, kreativita, výtvarné nebo jiné umělecké zpracování, samostatný jazykový projev na úrovni odpovídající pokročilosti soutěžících, osobní zkušenosti nebo vklad žáků. I když tato skupina jsou teprve začátečníci, kteří se německý jazyk začali učit v září, dokázali vytvořit pěkný projekt a stali se absolutním vítězem. Nyní již zaslouženě čekají na sladkou odměnu. Gratulujeme!

Mgr. Pavla Lišková
Foto: Mgr. Pavla Lišková

ÚSPĚCHY S PŘÍBĚHY V SOUTĚŽI ČASOPISU PLAY

Používat moderní metody v hodinách cizích jazyků se vyplatí. Někteří žáci naší školy si na začátku školního roku objednali anglický časopis Play. Každý měsíc se těšili na nové číslo tohoto časopisu. S časopisem jsme v průběhu roku pracovali v hodinách anglického jazyka. Nejvíce se dětem líbila rubrika s legračními příběhy. A právě napsání sed-

mi vlastních příběhů na zadaná témata a vytvoření sedmi obrázků k nim bylo za úkol v soutěži, kterou vypsal nakladatelství, které tento časopis vydává. Jejich snaha byla nakonec korunována úspěchem v soutěži. Tým, který tvořila většina žáků z 4. a 5. třídy Montessori, žačka ze 3.A a žačka ze 4.A, vyhrál a nyní čeká na pizza party a knihu. Gratulujeme!

Mgr. Pavla Lišková

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE V ANGLICKÉM JAZYCE

Naše „anglické hvězdy“ se 13. května zúčastnily Mezinárodní soutěže v anglickém jazyce. A jak dopadly v testech? Úspěšnost H. Saito byla 100 %, E. Černohousově 99 %, L. Hrtánkové 96 %, T. Kazdové 96 %, P. Phana 94 %, T. Neškudly 94 %, B. Lama 93 %, D. K. Nguyena 92 %, T. M. Danga 90 %, M. Hrtánka 90 %. U ostatních zúčastněných se úspěšnost v testech pohybovala od 59 % do 89 %. Gratulujeme!

ÚSPĚŠNÝ PROJEKT EKOABECEDA

V letošním školním roce se ZŠ Meteorologická zúčastnila projektu Ekoabeceda v praxi – šetrná spotřeba vody. Úkolem tohoto projektu bylo zjistit, kde se dá na spotřebě vody ve škole ušetřit. Projektu se zúčastnili žáci 6. a 9. ročníku.

V areálu školy plánujeme vybudovat vyvýšené záhony pro pěstování okrasných rostlin, ovoce a zeleniny. Žáci tak napadlo sbírat vodu ze střechy do nádrže, a tu pak využívat k zalévání. Úkolem bylo zjistit, jak velká nádrž na vodu bude potřeba. Nejprve žáci našli střechu, ze které se bude voda sbírat, změřili její rozměry a vypočetli její plochu. Pak si na internetu našli údaje o srážkách v jednotlivých měsících a zjistili, kolik vody ze střechy mohou nasbírat. Nakonec vypočetli potřebu vody k zalévání. Po vyhodnocení všech výpočtů došli žáci k závěru, že bude potřeba nádrž o objemu 1 m³.

Náš projekt byl vybrán jako vítězný. Celkem vyhrálo 8 projektů. V půlce května proběhlo ve Florentinu slavnostní vyhlášení, kterého se zúčastnilo 10 žáků ZŠ Meteorologická. Slavnostní vyhlášení začalo představením celého projektu a následně prezentovali žáci jednotlivých škol své projekty. Naše škola šla jako sedmá v pořadí a kromě věcných darů pro žáky obdržela šek na 5 000 Kč. Závěr celého slavnostního dne bylo malé pohoštění pro všechny účastníky.

Filip Starosta



ZÁKLADNÍ ŠKOLA PÍSNICE ZŠ Písnice

CHARITATIVNÍ BĚH RUN AND HELP NA PODPORU BÁRY

Dne 16. května se na fotbalovém hřišti v Písnici uskutečnil třetí ročník charitativního běhu Run and Help, který pořádáme společně s Kontem Bariéry. Běhu se zúčastnili děti ze školy i školky, a někteří rodiče, kteří společně běželi pro dobrou věc.

Hlavním cílem běhu bylo podpořit Báru, která potřebuje finanční prostředky na nezbytné rehabilitace. Atmosféra na hřišti byla naplněna radostí, odhodláním a skvělými výkony. Děti s nadšením vybíhaly na trať a jejich sportovní nasazení bylo výjimečné. Kolečka zdolávaly jedno po druhém a ty, co už nemohly běžet, alespoň chodily. Nikdo se nevzdával a všichni byli od-

hodlaní vydržet celý stanovený čas. Rodiče i děti podávali výkony hodné opravdových sportovců. Na konci jejich snažení na ně čekaly hezké odměny. Všichni se mohli ozdobit tetovačkami a klaunskými nosy a ti nejlepší běžci vyhráli krásná trička. Nechybělo společné focení s Bárou, která se na svém vozíku přidala mezi běžce a pár koleček absolvovala společně s nimi. Celkem se vybralo 53 135 Kč.

Děkujeme všem, kteří se této krásné akce zúčastnili. Věříme, že zapojovat se do takovýchto akcí přináší nejen potřebné finanční prostředky, ale také skvělý pocit, že jsme udělali něco dobrého pro jiného člověka. Ještě jednou velké díky!

Petra Brodská, koordinátorka školních akcí a kroužků ZŠ Písnice

FOTBALOVÝ TURNAJ DĚTÍ ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY PÍSNICE: SPORTOVNÍ ODPOLEDNE PLNÉ RADOSTI A TÝMOVÉHO DUCHA

V pondělí 3. června se na fotbalovém hřišti v Písnici uskutečnil další ročník fotbalového turnaje žáků ZŠ Písnice. Turnaje se zúčastnilo celkem osm týmů, které byly rozděleny do dvou věkových kategorií: mladší a starší žáci. Každý tým předvedl skvělé výkony a bojoval do poslední minuty s neuvěřitelným nasazením. Mladší žáci hráli své zápasy s obrovským elánem a nadšením, zatímco starší žáci předvedli již technicky vyspělejší fotbal a ukázali své taktické dovednosti. Rodiče a rodinní příslušníci své děti podporovali fanděním.



BLAHOPŘÁNÍ

V těchto dnech se dožívá životního jubilea naše milá učitelka **Ing. Darina Rybářová**. Všichni zaměstnanci školy přejí pevné zdraví, štěstí a stále dobrou náladu.

Vedení školy



Celý turnaj byl výborně zorganizován, a to zejména díky Spolku rodičů Základní školy Písnice. Poděkování za podporu patří také městské části Praha-Libuš.

Turnaj vyvrcholil slavnostním vyhlášením vítězů a předáním medailí a odměn. I když vítězství a trofeje jsou důležité, hlavním cílem této sportovní akce bylo podpořit zdravý životní styl, týmovou spolupráci a fair play. Všechny týmy si odnesly zasloužené uznání a odměny, ale především spoustu krásných zážitků.

Už nyní se těšíme na příští ročník a další nezapomenutelné sportovní okamžiky.

Petra Brodská, koordinátorka školních akcí a kroužků ZŠ Písnice
Foto: archiv ZŠ Písnice

Klub Junior

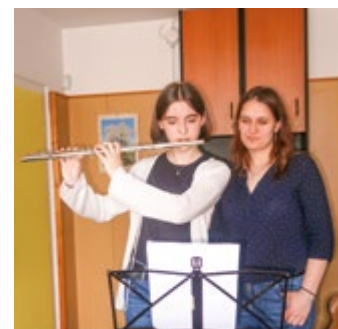
www.klubjunior.cz
kontakt: Ing. Lenka Koudelková,
604 273 968,
kjunior@centrum.cz
Praha 4, Na Okruhu 1, 142 00

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Uplynulý školní rok přinesl dětem z kroužků Klubu Junior řadu příležitostí zdokonalit se ve hře na svůj oblíbený hudební nástroj i předvést své umění kamarádům a blízkým na tradičních závěrečných vystoupeních. Junioři a děti ze sportovních oddílů po celý rok pilně trénovali a zvyšovali svoji fyzickou kondici na gymnastickém nářadí či v přátelském klání judo jeden na jednoho. V těchto dnech již děti naplno prožívají čas letních prázdnin a sluníčka – přejeme všem krásné zážitky a moc pěkná nová kamarádství!

Na shledanou v novém školním roce.

Tým Klubu Junior
Foto: archiv Klubu Junior



Libušští lakrosáci vyhráli interkrosovou ligu v U13

Libušští lakrosáci uzavřeli sezonu dvou juniorských lakrosových soutěží a získali řadu ocenění.

Na začátku června skončila juniorská lakrosová sezóna roku 2023–2024 a libušští lakrosáci uzavřeli sezonu dvou juniorských lakrosových soutěží.

Od října 2023 jsme se účastnili Dětské interkrosové ligy (DLI), v kategoriích U9 (do 9let), U11 (do 11let), U13 (do 13 let) a U15 (do 15let). Pod dvou letech se nám podařilo vyhrát ligu, a to v kategorii U13, která v posledním rozhodujícím turnaji nutně potřebovala vyhrát nad týmem LC Jižní Město. To se podařilo a tým porazil s přehledem všechny soupeře. Tým U13 tak přivezl na Libuš zlato. Tým U15 obhájil loňské stříbro, U11 se umístil na 3. místě a kategorie U9, v níž jsme soutěžili ve společném týmu s Malešicemi s mnoha nováčky, se umístila na 4., posledním místě.

Libušským lakrosákům se podařilo vybojovat řadu individuálních ocenění – v U9 získal Kevin Klein 3. místo za nejlepšího střelce ligy, v U11 Adam Kuchař 3. místo za nejlepšího střelce a současně 2. místo za nejužitečnějšího hráče ligy, Tomáš Neškudla 2. místo za nejlepšího brankáře. V U13 se stal Jan Souček nejlepším brankářem ligy a Matěj Šavelka získal 2. místo za nejlepšího střelce a Vojtěch Vosáho 3. místo za nejlepšího střelce. V U15 se stal Jakub Šavelka nejlepším střelcem ligy a současně 3. nejužitečnějším hráčem ligy a Ondřej Neškudla byl vyhlášen 2. nejlepším brankářem ligy.

U15 v sezóně 2023–2024 reprezentovali – v bráně Ondřej Neškudla, Jindřich Harvan, Vojtěch Kross,

Roman Melnychuk, Jakub Šavelka, František Vrňata, Jindřich Vosáho, Matyáš Zmátlík, z U13 pomáhali Eugene Geletey, Matěj Šavelka, Vojtěch Vosáho, Tomáš Veselka a Maxim Melnychuk. V U13 hrála sestava brankář Jan Souček, Viliam Benický, Ladislav Čonka, Eugene Geletey, Tomáš Jordán, Maxim Melnychuk, Matěj Šavelka, Le Nguyen Duy Anh, Tomáš Veselka, Vojtěch Vosáho, Vojtěch Vrňata, Tomáš Zmátlík a z U11 pomáhal Adam Kuchař. U11 tým tvořili brankář Tomáš Neškudla, v poli Maxim Geletey, Eliška Kolaříková, Filip Krátký, Adam Kuchař, Adam Kulich, Lukáš Veselka, Le The Khoi Nguyen a 2 děti ze Slunečnice. Kategorie U9 byla z libušských dětí sestavena z Andreje Daňa v bráně, dále Ivan Geletey, Andrea Chlumecká, Kevin Klein a Denis Melnychuk.

V červnu skončila také Juniorská boxlakrosová liga (JBLL), v níž jsme hráli společně s dětmi z Jižního Města pod týmem LCJM/Libuš. V U12 se po prohraných nájezdech společný tým umístil na 2. místě, stejné místo obhájil tým v U16. Společný tým, v němž bylo nejvíce libušských dětí, představovala kategorie U14. Ten skončil na 3. místě. I z boxlakrosové ligy mají libušští hráči pěkná ocenění – Matěj Šavelka byl v U12 vyhlášen nejlepším nahrávačem ligy a získal 2. místo v kanadském bodování. S Jakubem Malinou z LCJM, který byl nejlepším střelcem ligy a 1. v kanadském bodování, vytvořili ve společném týmu U12 velmi údernou útočnou dvojku. V U14 byl Jindřich Harvan na posledním turnaji vybrán za nejlepšího obránce. Děti z kategorie U14 byly nadšené, že se na posledním turnaji přišel podívat i pan učitel tělocviku, André Rédr ze ZŠ Meteorologická.

- 1 Adam Kuchař přebírá diplom za 2. místo – nejužitečnějšího hráče interkrosové ligy v kategorii U11.
- 2 Ze střídačky U14
- 3 Matěj Šavelka (vlevo) a Jakub Malina (vpravo) – nejlepší hráči boxlakrosové ligy U12 v kanadském bodování
- 4 U14 s pohárem 3. místa v boxlakrosu



V boxlakrosu Libuš reprezentovali v U12 brankáři Tomáš Neškudla a Jan Souček, v U14 Ondřej Neškudla a Julie Petřinová. V poli hráli v U10 Adam Kuchař, v U12 Matěj Šavelka a Adam Kuchař, v U14 Eugene Geletey, Jindřich Harvan, Maxim Melnychuk, Matěj Šavelka, Le Nguyen Duy Anh, Tomáš Veselka, v U16 Matěj Neškudla, Jakub Šavelka, Jindřich Vosáho a Jindřich Jaroš.

Na závěr sezóny nás čekala ještě vůbec první celorepubliková juniorská zkouška nové verze lakrosu – olympijská, známá jako sixes. Tu jsme si formou přátelských utká-

ní dne 2. června zahráli vůbec poprvé samostatně jako libušský tým, a to v Radotíně. Poprvé tak získali odvahu hrát kontaktně i někteří nováčci z interkrosu, a tak v U16 vstoupila do brány srdnatá Julie Petřinová a v poli byla sestava Matěj Neškudla, Jakub a Matěj Šavelkovi, Jindřich a Vojtěch Vosáhlovi, František Vrňata, Matyáš Zmátlík, Maxim a Roman Melnychukovi a Le Nguyen Duy Anh.

V této sezóně nehrály jen děti, ale zapojili jsme se i my dospěláci, a to do 1. interkrosové ligy, v níž soutěží starší 15 let. Z 11 týmů jsme se umístili na 8. místě a T. J. Sokol Libuš reprezentovali v bráně Julie Petřinová, Ondřej Dřížhal, Maxim a Roman Melnychukovi, Matěj, Ondřej a Gabriela Neškudlovi, Zdeněk Sedmík, Jakub Šavelka, Jindřich a Vojtěch Vosáho, Lívia a Lucie Šavelková.

V rámci herní sezóny ještě do naší činnosti zasahovala probíhající úprava hřiště u sokolovny. Těšíme se, že s novým školním rokem budeme moci konečně lépe trénovat na velké ploše.

V červnu proběhlo v sokolovně také tradiční rozloučení se sezónou s hrami, vyhlášením diplomů a pořádáním dobrot. V srpnu nás čeká soustředění v Krkonoších a od září se těšíme i na nové kamarády!

Lívia Šavelková, T. J. Sokol Libuš
Foto: Lívia Šavelková



Good bye, Hiroko, Liu, Eiko!

Šťastnou cestu, přátelé! Vaše produkce, realizovaná 16. června v našem Klubu Junior, se velmi zdařila a poskytl nám krásný kulturní zážitek.

Vždyť kde člověk slyší melodie a písně pohromadě japonského, čínského, korejského, mongolského, rumunského, maďarského a českého původu, a navíc krásně hrané i zpívané? Jsem hrdý, že mohu odpovědět – přece u nás, v Klubu Junior! Věřím, že se v budoucnu naskytne taková možnost opět a prozradím, že jsme si to i navzájem slíbili. Atmosféra akce byla vynikající, dojemná i radostná zároveň. Jistě splnila svůj ideový záměr – sblížení národů i lidí mezi sebou. Zvláštní akcent pro mír a přátelství mezi národy byl posílen možností setkat se a popovídat s paní Eiko, která jako dítě přežila výbuch atomové bomby v Hirošimě, kde se narodila.

Nezbývá mi, než poděkovat! Za krásnou, bezúplatnou produkci paní Hiroko Minakami i panu Liu Weiovi, kterým jsem vděčný již za to, že přijali mé pozvání k návštěvě naší městské části. Arigato (děkujeme), přátelé!

Za vzornou a profesionální přípravu v Klubu Junior patří dík paní Lence Koudelkové, za koordinaci na ÚMČ paní Miše Kratochvílové, za bezpečný odvoz panu Josefu Budílkovi, za perfektní tlumočení (angličtina, japonština) panu Janu Kratochvílovi a za podporu panu starostovi Pavlu Macháčkovi. Poděkování však patří vůbec všem, kteří se

zúčastnili a vytvořili vynikající publikum (potěšilo mne, že mezi kulturními návštěvníky se zúčastnila např. i známá politoložka a bývalá členka Rady Evropy, paní Dana Váhalová). Akce se povedla, a tak všem patří ještě jednou srdečné poděkování!

Jaroslav Melichar, místostarosta

Foto: Matěj Kadlec



Narozeniny paní učitelky Hany Klečákové

Vážený přátelé! 17. června nastala v ZŠ Meteorologická milá příležitost popřát k narozeninám velmi populární a všemi generacemi jejích žáků i dalších spoluobčanů milované libušské paní učitelce Haně Klečákové.

Nešlo sice o kulaté jubileum, takové prozradím, bylo před rokem, ale i tak se jednalo o milou a dojemnou příležitost říci: „Naše vážená paní učitelko, máme Vás rádi za vše, co jste v životě dokázala

a jaká jste na nás byla a jste!“ Akci (na přání paní učitelky v komorním duchu) organizoval a pamětní brožuru vytvořil bývalý žák Matěj Kadlec. Přípravu zajistily paní učitelka Hana Rundová za školu a místostarostka Kateřina Turnová za městskou část. Při akci byli přítomni i zástupci vedení školy a obce. Byl jsem velice rád, že jsme mohli vzpomenout na školní docházku, kterou nás paní učitelka Klečáková provázela po více jak 35 let. Věnovala se přítom vždy nejnižším roč-

níkům a často prvňáčkům, kteří na svá školní léta vzpomínají s láskou. Nezapomněl jsem proto zdůraznit, že patřím k hrdým bývalým žákům ze samých počátků působení paní učitelky, konkrétně v letech 1968–1972.

Za sebe a věřím, že i za ostatní spoluobčany, paní učitelko, ještě jednou přeji všechno nejlepší a děkujeme Vám!

Jaroslav Melichar,

místostarosta MČ

Foto: Matěj Kadlec



MŠ K Lukám

VÝLET SMĚR KRTRKŮV SVĚT

V úterý 14. května nastal den „D“, výlet směr Krtrkův svět, Dolní Měcholupy. K naší MŠ pro třídy Planetek a Hvězdiček přijíždí „Veselý školní autobus“.

Nastupujeme. „Hurá... už se těšíme!“ Cesta probíhá v napětí a očekávání... Děti si povídají a sledují okolní krajinu. Po příjezdu ke Krtečkovi následovala rychlá svačinka a honem se vydáváme objevovat „svět plný her a dobrodružství“. Je to paráda být na výletě! Užíváme si různé atrakce: průlezk, klouzačky, trampolíny, houpačky, provazové a lanové dráhy. „Jé a tady je i pískoviště a kuličkováraha a zvonkohry.“ Je čas na odpočinek a obědový piknik. Máme řízky (kuřízky) „Mňam!!!“ A jako zlatou tečku mlsáme zmrzlinu. „Kртеčku, děkujeme a někdy na shledanou!!!“ Sotva jsme nasedli do autobusu a ten se s námi rozjel, děti spokojeně usínají. Slunečné počasí nás provázelo po celý den. „Hurá!!!“ Výlet skutečně předčil naše očekávání!

M. Zralíková

VÝLET DO DENDROLOGICKÉ ZAHRADY

Využili jsme krásného letního počasí a vyjeli jsme s dětmi do Dendrologické zahrady v Čestlicích na náš první delší výlet. Jeli jsme městskou hromadnou dopravou i příměstským autobusem, což byl pro děti zážitek. V Dendrologické zahradě jsme se procházeli a pozorovali překrásné barevné keře rododendronů, květy pivoňek a tulipánů. Paní kuchařka nám na cestu připravila řízky s chlebem, které jsme snědli na břehu rybníka.

Potom si děti pohrály na hřišti s dřevěnými prvky a zazvonili jsme si také na zvoníčku s kravskými zvonci.

Nejvíce děti zaujalo kuňkání žab, které se vyhřívaly na hladině rybníčku. Cestou k restauraci jsme se kochali krásnou přírodou. Nožky už jsme měli ušlapané a odměnou nám pak byla zmrzlina.

Do školky jsme dorazili s veselou náladou a spoustou nových zážitků.

Hana Rutová

NÁVŠTĚVA SDH PÍSNICE

V úterý 4. června děti ze tříd Měsíček a Sluníčko navštívily prostory hasičské zbrojnice v Písnici, kde na děti čekali tři hasiči. Hned po přivítání se děti přesunuly k hasičskému autu, které už bylo připraveno, a pan hasič je seznámil s jeho vybavením. Jako první si děti vyzkoušely, jak se zachází s proudnicí, následovala přehlídka hadic, dýchacího přístroje a rezervní lahve. Jeden z ha-



sičů dětem ukázal hasičský komplet oblečení a nářadí, které hasiči používají při zásahu. Tato výstroj je velice těžká, takže děti hasiče obdivovaly, jsou to hrdinové. Dále děti mohly vidět pilu, hydraulické nářadí, vysavač a kuklu na vosy a sršně, ale i velkou tašku záchranné služby. Děti měly možnost do auta nastoupit, posadit se na zadní sedačky a prohlédnout si interiér vozu. Hasiči dětem ukázali, jak při zásahu regulují proud vody, a následně si děti i paní učitelky mohly hašení vyzkoušet. Bylo nám sděleno, že tyto dobrovolní hasiči používají vozy, které pojmu 4 000 nebo 9 000 litrů vody, při zásahu se ale snaží vždy připojit na hydrant. V České republice jsou dva vozy Tatra 813, které pojmu až 18 000 litrů.

Prohlídku jsme ukončili společnou fotografií před druhým vozem, pan hasič nám pustil majáky a zatroubil. Po tomto nezapomenutelném zážitku, plni dojmů, jsme se cestou zpět do školky zastavili ještě na dětském hřišti. Následovalo překvapení – sladká odměna v podobě zmrzliny. Děti si celé dopoledne báječně užily a do školky se vracely obohacené o spoustu informací.

MORČATA VE TŘÍDĚ MĚSÍČEK

Dne 28. května nás navštívila paní Kolouchová se svými morča-

ty. Přinesla ukázat samce, samici a čtyřtýdenní mláďata. Dětem vyprávěla o jejich životě, stravě a rozmnožování. Děti se také dozvěděly, že morčata mají své soutěže krásy. Na ukázkou přinesla poháry a medaile z různých soutěží, ve kterých její morčata vyhrála. Dětem se přednáška moc líbila a všichni doufáme, že to nebyla poslední návštěva u nás.

L. Kvítková

MAJALAND

Předškoláci ze třídy Měsíček a Sluníčko společně 31. května vyrazili na celodenní výlet do Majalanda. Majaland se nachází kousek od letiště Václava Havla. Přivezl nás objednaný autobus. Po příjezdu na místo určení si děti venku snědly svoji svačinku a mohly také sledovat odlet letadel. Majaland má mnoho dětských atrakcí, které jsou umístěny nejen uvnitř, ale i venku. Děti si vyzkoušely kolotoč s dinosaury, kolotoč se skákajícími žabkami, prolézačky, bazén s míčky a velkou skluzavku. Venku mohly probíhat vodou a řídit elektrické auto a zaskákat si na obří trampolíne. K obědu dostaly od paní kuchařky kuřecí řízky se zeleninou. Po obědě si mohly vybrat z několika druhů kopeček zmrzliny. Dětem se atrakce moc líbily i jízda autobusem byla pro ně zážitkem. Do školy jsme se vrátili kolem 15. hodiny.

Foto: archiv MŠ K Lukám

FOTOREPORTÁŽ

Maxíkův běh pro Kačenku a Šimona

Jak jste jistě všichni zaregistrovali, na naší MČ jezdí již půl roku vozidlo pro seniory Taxík Maxík, které jsme zdarma získali v rámci projektu Nadače Charty 77 – Konta Bariéry a Senzačních Seniorů ve spolupráci se společností Česká Lékárna Holding, a. s. – Lékárny Dr. Max.

Od té doby jsem stále přemýšlela, jak vyjádřit naše poděkování. Zrodila se myšlenka zapojit se do akce charitativních běhů Konta Bariéry na podporu dětí s tělesným postižením. Myšlenka vznikla, ale musí být někdo, kdo ji zrealizuje. Oslovila jsem tedy naše dobrovolné hasiče z Písnice i Libuše a trenéra našich fotbalistů TJ Sokol Písnice. Myšlenka u nich našla velkou podporu a začal vznikat realizační tým nového projektu Maxíkův běh. S velkým nadšením se připojily i zaměstnankyně úřadu MČ paní Kolouchová a Kratochvílová. Do pomoci s organizací se přidala i paní ředitelka MŠ Lojovická se svojí dcerou. A konečně i náš Taxík Maxík se svým řidičem panem Dotzauerem se akce zúčastnil. Toto nadšení se projevilo ve výsledku celé akce, jejíž termín konání jsme zvolili na 15. června.

Nejprve se běžel závod na 1 km, kterého se účastnily i slečny, které nedávno oslavily dva roky. Následně odstartoval závod na 10 km, kterého se účastnil i pejsek Hákí spolu se svojí paničkou. Po půl hodině se rozběhl závod na 5 km, kterého se účastnilo nejvíce závodníků. Náš nejstarší závodník se rozhodl, že okruh 5 km oběhne jako rozcvičku a následně se postavil na start a uběhl další pětikilometrový okruh.

Stanoviště na trati zajistili naši hasiči, bezpečnost na přechodu u hřiště ve Švihovské ulici příslušníci Městské policie.

Dětský závod byl ukončen u hasičárny. Cíl závodů na 5 a 10 km byl na hřišti ve Švihovské ulici. Byli vyhodnoceni nejrychlejší běžci jednotlivých tratí, tři nejmladší závodnice a také nejstarší závodník. Pan starosta jim předal medaile a drobné dárky. Všichni, kteří se závodů zúčastnili, dostali medaile a pamětní list.



Na závěr sportovního dopoledne se všichni závodníci najedli v Kantýně na hřišti ve Švihovské ulici a postupně se rozcházeli domů. Někteří z účastníků zůstali, aby se zde účastnili i probíhající odpolední akce. Ohlasy sportovců byly velice pozitivní a všichni se těší na příští rok a medaili s 2. ročníkem Maxíkova běhu.

Tato akce přinesla krásných 21 900 Kč, které budou poslány na účet Konta Bariéry.

Na tuto akci přispěla firma Fontána, která dodala pitnou vodu pro závodníky. Česká spořitelna přispěla částkou 10 000 Kč. Firma nechala vytisknout startovní čísla.

Na závěr bych si dovolila poděkovat všem výše zmíněným organizátorům, kteří ve svém volném čase připravili tuto sportovní akci. Bez nich by se tato akce nekonala stejně jako mnoho dalších.

*Kateřina Turnová, místostarostka
Foto: Matěj Kadlec*



Daniel Berounský: Rituální tradice Tibetu

S Danem se známe mnoho let a jako sousedé se v naší městské části potkáváme téměř denně. Mnohé o jeho práci na tibetanistice Filozofické fakulty Univerzity Karlovy vím. Přesto jsem byl překvapen, s jakou hloubkou znalostí a osobní zkušeností Daniel popisuje Tibet a situaci této země. V následujícím rozhovoru nás jako jeden ze světových odborníků provede pro nás možná neznámým světem se zcela jinou a tolik odlišnou kulturou.

Nedávno ses vrátil z cesty po Indii. Kdy jsi byl poprvé v Tibetu a jak často ho můžeš navštěvovat?

V centrálním Tibetu jsem byl poprvé někdy kolem roku 1998. Od roku 2001 jsem jen s málo výjimkami býval v Tibetu každý rok při terénním výzkumu až do počátku pandemie. Ale bylo to převážně v částech připojených k čínským provinciím S'-čchuan a Kan-su na severovýchodě Tibetské náhorní plošiny. V rámci administrativního uspořádání Čínské lidové republiky existuje provincie Tibetská autonomní oblast. Její obyvatelé jsou asi nejvíce sledováni a vedení této provincie se opírá o politiky stalinistického stříhu. Oproti tomu bývaly rozsáhlé oblasti s tibetozajčným obyvatelstvem v provinciích S'-čchuan a Kan-su spravovány novou generací pragmatických politiků a situace po roce 2000 budila naděje. V těchto oblastech existovala proti Tibetské autonomní oblasti daleko větší volnost, zmíněné vedení provincií dávalo i finanční prostředky na rekonstrukci buddhistických klášterů atp.

Situace se nejprve proměnila po roce 2011, kdy se tu objevila velká vlna protestního sebeupalování Tibetanů, která do dnešního dne čítá více než 150 takových případů. Úřady byly zaskočené a nakonec

některé oblasti uzavřely. Já sám jsem v té době prováděl výzkum v místě epicentra sebeupalování v města Ngawa. Od té doby přibývalo restriktivních opatření a v době před covidem se celková situace zhoršila natolik, že jsem měl pocit, že bych mohl ohrozit své tibetské známé a informátory. Cizinci byli nadále pokládáni za špióny a kontakty s nimi byly pro lidi nebezpečné.

Toto období ale bylo zároveň charakteristické ohromným ekonomickým rozvojem Číny. Mohl jsem pozorovat, jak se tato místa rok od roku proměňují. Vedle rozbité a hrbolaté úzké silnice se nejprve objevila široká a nová silnice vedená několika tunely, za pár let byla i ta opuštěná a nad ní se objevila prázdná dálnice vystavěná na betonových pilířích a vedená desítkou tunelů zkracujícími cestu. Z dvoudenního cestování se během jednoho desetiletí zkrátila cesta na nějakých 7 hodin v pohodlném autobuse.

Ale nezdá se, že by většina tibetských obyvatel byla šťastnější. Ekonomický rozvoj se jich v mnohých případech netýkal, těžili z něj čínští (chanští) obchodníci a dělníci. Zároveň s tím docházelo ke zvýšení těžby nerostného bohatství v odlehklých tibetských oblastech, proti čemuž byl cítit silný odpor. V oblasti vzdělávání ubývaly školy vyučující v tibetštině. Objevily se i státní či provinční programy pro usídlení nomádů, které nebyly vždy nevhodné. Poskytovaly tibetským nomádům levné domy, avšak vedly k životu, se kterým si usazení nomádi nevěděli rady. Charakteristické bylo také obrovské rozšíření čínského turismu, který je trochu odlišný od toho, co si pod tím představujeme v našich zemích. Placení vstupného za vstup do otevřeného údolí, v klášterech se začaly objevovat obrovské skupiny s čínskými turisty ověšenými několika fotoaparáty, nevkusné estrády pořádané pro turisty sestávající z vystoupení mni-

chů, tančících dívek i mladých mužů ve stylu, který má velmi daleko k tibetské tradici.

„Tibet je země s jednou z nejnižších hustot osídlení na světě.“

Tyto cesty absolvuješ, protože se zabýváš tibetanistikou. Co tě na ní baví a jak bys ji vysvětlil laikovi?

Jsem moc rád, že se můžu zabývat tibetanistikou. Počet Tibetanů je sice 4–6 miliónů (podle toho, jak Tibet definujeme), je to tedy zvláště ve srovnání s Čínou, která má téměř 1,5 miliardy obyvatel, úplně zanedbatelný počet. Tibet není ani významným střediskem obchodu. To vše vede k tomu, že znalost tibetštiny není příliš praktická a nelze ji dost dobře využít pro to, aby se člověk s touto znalostí uživil. Nicméně je Tibet zároveň nesmírně inspirujícím prostředím, které má zvláště v době, kdy je globální lidstvo stále sobě podobnější, velmi mnoho co nabídnout. Tibetané jsou známí jako následovníci buddhismu, ale přestože je buddhismus přijatý z Indie, dokázali mu vtisknout velmi svébytnou tvář. Vedle toho je však obecná tibetská náboženská vědomí odlišná od buddhismu. Buddhismus je v Tibetu velmi dobře viditelný, ale velmi často se objevuje jako pestrý obal na povrchu. Pokud někdo pronikne pod něj, začíná se pohybovat v naprosto odlišném prostředí, ve kterém se dá postřehnout určitá návaznost na tibetské předbuddhistické náboženské představy. Těmi se v poslední době zabýváme nejvíce. Nelze asi hovořit o náboženství, spíše opatrněji jako o rituálních tradicích. Ty rituály byly velmi praktické a pragmatické. Kromě léčitelských rituálů se týkaly ochrany před nebezpečnými vlivy démonických sil, zabezpečením odchodu do země mrtvých při pohřebních rituálech atp. Ritualista byl někdo, kdo vyjednával mezi lidmi a božstvy



doc. Daniel Berounský, Ph.D. (*1972)

Bydlí na Libuši, ženatý, má dva syny. V současnosti je proděkanem pro hodnocení kvality a akreditace na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, působí také jako docent na tibetanistice v rámci Ústavu asijských studií. Publikoval řadu odborných článků týkajících se tibetských médií posedaných božstvy, vzniku instituce převtělelců v Tibetu, kultury lokálních božstev a nebudhistických rituálů v Tibetu.

podobně, jako je tomu dodnes v Tibetu při řešení konfliktů mezi dvěma protistranami. Velmi důležité byly pohřební obřady a rituály spojené s plodností. To je asi dané prostředím Tibetu, který není úrodný a život lidí tam není snadný. Je to země s jednou z nejnižších hustot osídlení na světě.

Tyto rituální tradice byly různorodé a dnes se zdá, že existovaly v různých liniích, které se odvozily od postav mytických dávných kněží. Velmi běžným společným jmenovatelem bylo, že rituálu dával smysl často dlouhý mýtus o původu daného rituálu. Tyto mýty byly nositeli moudrosti a orientace ve světě a mívaly podobnou strukturu. Některé mýty začínají vznikem světa, jiné jakousi dávnou událostí v bezča-





sé minulosti. Poté se popisuje nějaká krizová situace, často například to, že se lidé přestali rozmnožovat. K tomu jsou přivoláni mytičtí kněží, a ti vzniklou situaci vyřeší vykonáním úspěšného rituálu, kterým je krize zažehnaná. Tyto mýty bývají často velmi barvitě a poetické.

Příkladem může být mýtus o původu rituálu přivolání ústředního konceptu lidového náboženství nazývaného *jang*. To se nedá příliš jednoduše přeložit do jiných jazyků. *Jang* je něco jako esence věcí, která jim dává užitečné vlastnosti. Je například *jang* koně, které způsobuje, že je kůň rychlý. Proto někteří Tibeťané odříznou dobrému koni, kterého prodávají, žíně z ocasu, a ponechají si je doma. *Jang* v tomto případě sídlí v žíních a takto se zaručí, že něco z *jang* dobrého koně zůstane u nich. Ale je i *jang* cesty, které zabezpečuje příjemné a bezpečné procházení po cestách. Nebo *jang* jídla, které zajišťuje to, že je jídlo výživné. Když je zbaveno *jang*, bude jídlo nemastné, neslané a nenasytí. Tento koncept *jang* ve svém souhrnu ale představuje i míru blahobytu lidí.

Mýtus o původu rituálu přivolání *jang* k lidem začíná stvořením světa a po různém množství bytostí se objeví i prvotní člověk. Ten zjistí, že nemá *jang*, a nebeští kněží mu poradí, aby se vydal ulovit kouzelného jelena u křišťálové skály a tyrkysového jezera. Jelen má mluvit lidskou řečí a má křišťálové parohy. Onen prvotní člověk se tam tedy vydá, ale nemůže jelena zasáhnout svými šípy, nakonec ho chytí do zázračného lasa. Poté následuje velmi dlouhý rozhovor mezi jelenem a prvotním člověkem. Jelen se ptá, proč zrovna on je lidem potřeba, prvotní člověk odpovídá, co je významem částí těla jelena včetně paroží a vnitřních orgánů. Jelen odmítá s člověkem jít za kněžími, ale na konci rozhovoru k tomu svolí. Nebeští kněží pak promouknou části těla jelena v rituální nástroje používané při rituálu přivolání *jang*.

Na severovýchodním okraji Tibetské náhorní plošiny byly podobné rituální tradice živé ještě do 60. let

20. století. Dochovaly se jejich texty, kterých jsou tisíce. Pro jejich výzkum jsem v minulém roce připravoval projekt společně s kolegou z Paříže, který zažádal o pětiletý grant u Evropské výzkumné agentury, který jsme nakonec dostali.

„Místní lidé si mysleli, že jsem přetělelcem jednoho z dávných mnichů kláštera a chodili za mnou, abych pro ně prováděl rituály.“

Vždy jsi chtěl dělat tuto práci? Jak ses k ní vlastně dostal?

Do značné míry jsem asi byl tvarovaný dobou, kdy jsem vyrůstal. V době mého mládí a dospívání nebylo možné téměř nikam cestovat, proto mě fascinovala místa, která jsou daleko a zároveň velmi odlišná od našeho prostředí. V té době bylo náboženství v nemilosti a já coby člověk vyrostlý v nenáboženském prostředí jsem jím byl přitahován. Byl to nějaký vnitřní rozpor. Česká společnost nemá smysl pro rituály, i ty křesťanské nevypadají moc přirozeně. Člověk v kostele vstává, sedá si, jsou z toho cítit způsoby organizování lidí v 19. století. Měl jsem s tím osobní problém a fascinovaly mě hlavně zité podoby náboženství a mýty. Bylo pro mě naprosto užasně vidět, jak někteří lidé žijí v podstatě v úplně jiném světě, který je překvapivě nápaditý a není nikdy zcela odtržený od skutečnosti, ale nějak na ni reaguje.

Studoval jsem religionistiku a hebrejštinu, ale už na samotném počátku studia, tuším roku 1992, jsem s kamarády biologů jel v létě těsně po pádu železné opony do Burjatska. Burjatsko je nádherná země začleněná do Ruska, nacházející se u hranic s Mongolskem. Burjati jsou příbuzní Mongolů a před vítězstvím komunistů v Rusku tu bývalo kolem dvaceti buddhistických klášterů, o kterých se na začátku 90. let 20. století vědělo jen málo. Většina těchto klášterů byla zničena ve 20. a 30. letech 20. století. Mnozí Burjati tradičně studovali v Mongolsku či Tibetu a tibetština



pro ně byla jazykem liturgie i vzdělanosti. Asi jako latina ve středověké Evropě pro nás.

Zajímal mě buddhismus a při návštěvě Burjatska jsem si uvědomil, že člověk kolem sebe naráží na spoustu detailů, o kterých se v knihách téměř nic nedá přečíst. Přerušil jsem si studium na jeden rok a odjel do Burjatska, kde jsem byl v jednom z obnovovaných klášterů. Veškeré používané texty byly psané v tibetštině. Po několika měsících učení se čtení liturgických textů či jejich memorování jsem byl schopný provádět jednodušší rituály. Místní lidé si mysleli, že jsem přetělelcem jednoho z dávných mnichů toho kláštera a chodili za mnou, abych pro ně prováděl rituály. Jenže já jsem skoro vůbec nerozuměl tomu, co odříkávám.

Po roce jsem si zase přerušil studium a odjel do severní Indie, kde jsem se s pomocí Tibeťanů v exilu učil tibetky a pomalu překládal některé z těch rituálních textů a jejich komentáře. Studium jsem zakončil diplomovou prací, která obsahovala z velké části překlady těchto tibetských textů. Dostal jsem za ni Bolzanovu cenu udělovanou nejlepším pracím na Univerzitě Karlově, a to mi otevřelo dveře pro doktorské studium. Po doktorátu jsem byl přijat jako zaměstnanec Filozofické fakulty a za úkol jsem měl připravit a akreditovat studijní program Tibetanistika.

„Tibetanistika je relativně mladý obor, který právě prochází obrovským rozvojem.“

Jsi také členem řady mezinárodních výborů spojených s orientem i Tibetem. Co tato činnost obnáší a jak důležitá je ve tvém oboru mezinárodní spolupráce?

Tibetanistika je skutečně velmi mezinárodním oborem. Pokud se jí někdo vědecky zabývá, nedává moc smyslu psát odborné články v češtině, neboť tu není téměř žádné odborné publikum. Když jsem jako doktorand začínal, cítil jsem se velmi izolovaný. To se poté změnilo a musím se přiznat, že mi mezinárodní prostředí silně imponuje. Zjistíte často, že si s kolegy ze zahraničí často rozumíte díky společnému odbornému zájmu daleko více než s vlastními kolegy na univerzitě. Vznikají tam i velmi silná přátelství. Byl jsem před lety pozván jako čestný host Japonské tibetanistické asociace na jejich výroční konferenci do Kjóta. Před rokem jsem byl zase pozván k prestižní přednášce zvané Khyentse lecture do Berkeley u San Francisca v USA. Tento rok jsem měl přednášku v Montrealu v Kanadě.

Tibetanistika je zároveň relativně mladý obor, který právě prochází obrovským rozvojem. Sinologie (studium Číny) či indologie byly od 19. století etablovanými obory na univerzitách, s tibetanistikou se tak stalo až v druhé polovině 20. století. S tím je ale spojené i to, že se každý rok objevuje obrovské množství dosud neznámých textů, které mají potenciál změnit náhled na dějiny či kulturu Tibeťanů. ▶



Byl jsem v roce 2017 zvolen do výboru Mezinárodní tibetanistické asociace, což je největší celosvětová společnost tibetanistů. Hostili jsme v jejím rámci v roce 2022 na Filozofické fakultě UK v Praze její velkou konferenci pořádanou jednou za tři roky a měli jsme kolem 650 hostů z celého světa, kteří přednesli svůj příspěvek. Výrazné zastoupení měly země jako USA, Indie, Velká Británie, Francie, Německo, Japonsko. Jen pro ilustraci vývoje tibetanistiky lze uvést, že první taková konference se konala v Oxfordu v roce 1979 a měla kolem 20 účastníků.

Proč bydlíš právě v MČ Praha-Libuš a jak se ti zde líbí?

Bydlím na Libuši spolu s rodinou a je to dáno především tím, že tu vyrostla moje žena. Obecně se mi na Libuši líbí, jsou tu cítit zbytky venkovského charakteru. To společně s dostupností centra Prahy umožňuje těžit z výhod velkoměsta i klidu venkova. V případě Libuše je však očividné, že to už zdaleka není idylický venkov. Vedle původní vesnice vyrostlo obrovské panelové sídliště a dochází tu ke změnám složení obyvatelstva. V ulici žijí ukrajinští dělníci, mnoho domů koupili vietnamští obchodníci. Libuš působí trochu disharmonicky a evidentně trpí při hledání sebe sama. Ono ale podobné místo mává veliký potenciál do budoucna. Třeba vysoké zastoupení vietnamské komunity by mohlo být šancí pro oživení. Jsem velmi rád za aktivity vedoucí k seznámení s vietnamskou kulturou a naopak. To by mohlo přispět k vnímání relativně izolované vietnamské komunity více jako součásti Libuše.

Na Libuši mi chybí nějaké viditelné centrum, nějaké tržiště obce – opět s místem pro setkávání, kde by například mohl být trh. Chybí tu klidné prostředí typu kavárny a parku, které by určitě využily maminky s dětmi. V téhle souvislosti jsem byl moc rád, že zastupitelstvo přišlo s projektem rozšíření veřejného prostoru u pošty a rekonstrukce jejího dvora pro tyto účely. Myslím, že podobné projekty jsou důležité a mají potenciál udělat Libuš místo velmi příjemným pro život. Držím tomu projektu palce.

Rozhovor připravil: Matěj Kadlec
Foto: archiv Daniela Berounského,
Kristina Thaler

Po kom se jmenuje Kalibárna?

Schovány za vysokou zdí se nacházejí objekty, jež mají jedinou společnou adresu v Písnicích: Hoštická 196/35. Že vám to nic neříká? Pro starousedlíky a lidi zajímavější se o historii naší městské části je to známé pod názvem „Kalibárna“.

Před listopadovou revolucí toto místo „okupoval“ Socialistický svaz mládeže (SSM). Po převzetí jeho majetku do rukou československého státu se dostal k soukromému majiteli. V současné době je v majetku jedné akciové společnosti.

Ale zpátky k názvu „Kalibárna“. Pojmenování získal po prvním majiteli Josefu Kalibovi. Byl to prvorozený syn úspěšného podnikatele Jana Kaliby, který se stal zakladatelem strojírenské dynastie. Na svět přišel v roce 1844 jako syn ondrejovského kováře. Stejně jako čtyři jeho bratři se také on vyučil černému řemeslu. V roce 1866 se přestěhoval blíž ku Praze, na Pankráci si pronajal sklepní dílnu a rozjel vlastní podnikání. Jeho tehdejší produkce čítala hlavně pečící trouby, dvířka k topení a další potřeby pro kamnáře. Právě požeňání ovšem pro Jana Kalibu znamenalo uzákonění metrické soustavy v Rakousku-Uhersku v roce 1871. Vytušil zvýšenou poptávku a pohotově rozšířil svůj sortiment o ruční váhy a plechové míry na obilí – čtvrtce a věrtele. Uspěl a konečně se vzmožil natolik, aby si mohl najmout první tři tovaryše na stravu. Už v roce 1870 dal Jan Kaliba sbohem stísněnému sklepnímu podnájmu. Sňatkem s Kateřinou Novákovou z Písnice totiž vyženil věno ve výši 3 000 zlatých. Hotovost okamžitě investoval do zakoupení jednopatrového domu č. 31 na hlavní pankrácké třídě, zhruba mezi dnešními stanicemi metra Pankrác a Pražského povstání. Ve dvoře

domu nechal Kaliba přistavět dílnu na ploše 70 m², která se stala srdcem pozdější továrny.

Jan Kaliba si brzy uvědomil, že vyšších výdělků nedosáhne jen usilovným bušením do kovadliny, ale především vývojem nových výrobků. Vydal se tedy cestou užší specializace a vyšší sofistikovanosti – začal se soustředit na vybavení velkokuchyní a dalších gastronomických provozů. V roce 1885 začal vyrábět přenosné železné pece pro cukrářské výrobny. Šlo o převratnou novinku, neboť do té doby se pro stejné účely využívaly výhradně pece zděné. Netrvalo dlouho a pece se vyvážely po stovkách do celé rakousko-uherské monarchie. Deset let po svém vzniku pak Kalibova pec obdržela vyznamenání na Národopisné výstavě v Praze. Druhým Kalibovým vynálezem byl velký stolový sporák s topením zepředu, čímž se stal neobyčejně výkonným a zároveň úsporným ve srovnání s tehdy používanými sporáky s vrchnicí. Brzy jimi začal vybavovat prestižní hotely, restaurace a velkokuchyně po celém Rakousku-Uhersku. A nedílnou součástí jeho obchodního úspěchu byly také zakázky na vybavení pivovarů a sladoven.

Už od osmdesátých let 19. století začal ve firmě působit také prvorozený Kalibův syn Josef. Ten se narodil v roce 1874 do už zaběhnutého pankráckého provozu. A třebaže otec do syna vkládal velké studijní naděje, Josef na to nedbal a šel vlastní cestou. V synu Josefovi čím dál víc klíčila touha po modernizaci otcova závodu. Motivaci v něm zažehl zejména parní stroj, který otec zakoupil v roce 1886. Dokázal jej zprovoznit, k němu připojil dvě vrtačky, dva soustruhy, brusící stroj a pumpu na čerpání vody. Stroj se osvědčil, ale jeho výkon se brzy ukázal jako nedostatečný. Josef ho tedy nahradil motorem plynovým a posléze strojem

na nasávané plyny o výkonu 40 koňských sil, který poháněl i dynamo k osvětlení celého podniku.



V roce 1908 zakladatel Jan Kaliba zemřel a syn Josef zůstal jediným majitelem podniku. Dále se snažil neustále držet prst na tepu doby a reagovat na překotný technický vývoj. K uhelným sporákům a pecím proto postupně přibýly plynové varianty. V průběhu třicátých let pak po americkém vzoru začaly námluvy firemních designérů s elektrifikací přístrojů.

Už krátce po zřízení Protektorátu v roce 1939 uzavřel Kaliba první obchod s německými okupanty. Vybavil dvěma kuchyňskými kotly dragounské kasárny a důstojnické kasino v Olomouci. Výrobky se osvědčily, a třebaže si za ně Kaliba účtoval víc než němečtí konkurenti, dostal se na armádní seznam doporučených firem. Do konce války pak dodal podobných kotlů ještě několik tisíc. Kromě toho Kaliba uspěl ve výběrovém řízení na úsporný kuchyňský sporák pro zabraná území v Polsku a na Ukrajině. Ten byl pak berlínskou komisí předepsán k výbavě nově zakládaných selských statků v dobytých oblastech. (V letech 1940–1943 vedla jeho továrna čilou obchodní korespondenci s koncentračním táborem v Osvětimi o dodávkách kuchyňských kotlů a dalšího vybavení. /Pozn. autora: zda Kaliba věděl o pravém účelu tábora, těžko říci./)

Po válce sice Kalibovi kdekdo vyčítal jeho výnosnou spolupráci s Němci, ale nikdo z něj nedělal kolaboranta. Továrna se záhy po Pražském povstání vrátila do obvyklých kolejí a výrobní sortiment doplnila několika novými elektrickými spotřebiči. Ani ty ale firmě nepomohly dosáhnout takových hospodářských výsledků, na které byla zvyklá.

To už se ale nezadržitelně blížil zánik pankráckého rodinného podniku. Dva měsíce po únoru 1948 byl podle znárodňovacího zákona vyvlastněn. Veškerý firemní majetek, movitý i nemovitý, přešel pod národní podnik Alba Hořovice. A Josefu Kalibovi byla vyměřena měsíční renta 2000 Kč měsíčně. Tím se po osmdesáti letech uzavřel příběh firmy, která se proslavila po celém světě.

Více se můžete dozvědět na: www.vysehradskej.cz/kaliba-a-syn.

Martin Zikeš
Foto: archiv autora





Otázka pro zastupitele

Má podle vašeho názoru zůstat sjezd z Pražského okruhu na Písniči trvale otevřený i po dokončení rekonstrukce Barrandovského mostu i přesto, že není vybudovaný obchvat Písniče? Proč si to myslíte?



Ing. Lenka Koudelková
členka zastupitelstva,
členka školské komise

Podle mých zkušeností nevyvolalo otevření sjezdu z Pražského okruhu takové zhoršení dopravy, jaké jsem očekávala – proto bych bylo pro ponechání takto otevřeného sjezdu.



Mgr. Radek Řezanka
neuvolněný místopředseda,
člen zastupitelstva

Ano, v současné situaci podporuji ponechání otevření sjezdu/nájezdu v Písniči na Pražský okruh. Jako podpůrný argument lze použít provedenou dopravní studii doc. Čaršského, z které lze odvodit, že ponecháním otevřeného nájezdu nedojde k navýšení tranzitní dopravy přes Písniči a Libuši.



Tomáš Loukota, DiS
neuvolněný místopředseda pro
oblast správa majetku, investice,
člen zastupitelstva

Ano, určitě by měl zůstat otevřený. Máme velmi podrobná data intenzit dopravy z Dopravní studie Fakulty dopravní ČVUT před opravou Barrandovského mostu (studii jsem představil v květnovém čísle U nás), která ukazují, že tranzitní provoz přes Písniči směrem od okruhu a na

okruh je překvapivě slabý. Na okruh míří pouze cca 1 000 aut za den, v opačném směru je počet podobný. Zato velký počet aut jedoucích od/do Břežan (cca 2 700 každým směrem) míří na okruh/z okruhu. Dá se předpokládat, že po uzavření nájezdu by tato auta projížděla Písničí, provoz by se tedy po uzavření zvýšil.



Pavel Macháček
starosta

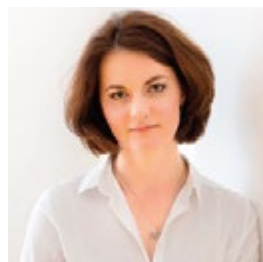
Ano. Protože se ukázalo, že otevřením sjezdu nedošlo k předpokládanému zintenzivnění dopravy ve staré Písniči. Nedošlo k vůbec žádnému. Závěr studie z roku 2004 se ukázal být mylným. A na přípravu obchvatu Písniče to také nemá žádný vliv. Od občanů jsem zaznamenal spíše kladnou odezvu. Zápornou v jediném případě. Na základě prokázané skutečnosti jsem proto změnil svůj dlouholetý názor.



Jaroslav Melichar
neuvolněný místopředseda,
člen zastupitelstva kultura,
životní prostředí, MA 21

Vážené přátelé, pro můj nynější názor na zmíněný dálniční sjezd mají vliv dva aspekty. Dlouhodobě obava, aby nenarušil vybudování objezdu Písniče a následně Libuše, což snad již není aktuální, a zejména, aby nedocházelo k dalšímu navýšení zdejší dopravy. Prezentace Dopravní studie na ZMČ realizovaná 10. června mne přesvědčila, že k nárůstu odsud nedochází. Pouze potvrzuje nutnost ztlumení provozu od Modřan, nejlépe otevřením dálničního nájezdu v Komořanech,

a rovněž nutnost východního objezdu Libuše s napojením SAPY tam. S pozdravem občanům!



RNDr. Lucie Jungwiertová, Ph.D.
členka zastupitelstva

Jsem velký zastánce rozhodování na základě dat a poznatků. Proto jsme zadali dopravní studii, která nám měla přinést podložená data – téma dopravy na naší MČ je rozsáhlé a bude se dynamicky vyvíjet, výsledky a doporučení dopravních expertů bohužel neznáme. Modely z roku 2010, které si nechalo zpracovat bývalé vedení, nepoukázovaly na výrazný nárůst dopravních intenzit na naší MČ při otevření sjezdu, a to i bez současného zprovoznění obchvatu kolem Písniče. Přesto tehdejší vedení sjezd blokovalo. Obecně se domnívám, že město má být co nejvíce průchozí, otevřené.



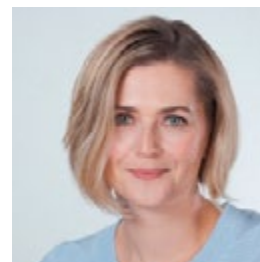
Mgr. Radek Horák, MBA
člen finančního výboru,
člen zastupitelstva

Takto závažné rozhodnutí musí městská část dělat na základě faktů a ne pocitů zastupitelů. Bývalé vedení radnice nechalo pod vedením starostky Lucie Jungwiertové vypracovat dopravní studii, na základě které se ukázalo, že dopad otevření sjezdu z městského okruhu je na naši městskou část zanedbatelný. Jsem proto pro ponechání sjezdu otevřeného. Městská část by ale měla dopravní situaci i nadále monitorovat a zasadit se o důsledné dodržování zákazu průjezdu nákladních vozů přes starou Písniči.



RNDr. Pavla Tůmová, Ph.D.
členka kontrolního výboru,
členka zastupitelstva

Nájezd/sjezd na pražský okruh by měl zůstat otevřen a bylo chybou, že byl kvůli nesmyslné podmínce, kterou kladlo předchozí vedení radnice, roky uzavřen. Jsem ráda, že jsme jako vedení radnice pod paní starostkou Jungwiertovou pomohli jeho otevření. Také měření intenzit dopravy, které jsme v rámci dopravní studie nechali provést, potvrdilo, že nárůst dopravy v Písniči a Libuši kvůli tomu nenastal. Byl vybudován za peníze daňových poplatníků a měl by sloužit. A jsem ráda, že slouží jak našim občanům, tak Středočechům, kteří nyní nemusí najíždět další kilometry, aby se dostali na okruh.



JUDr. Ing. Eva Radová
předsedkyně kontrolního výboru,
členka zastupitelstva

Spuštění sjezdu jsem – ještě jako představitelka předchozího vedení MČ – podporovala a mám za to, že se obavy z přetížení dopravy nepotvrdily, a naopak, i obyvatelé Libuše a Písniče novou dopravní cestu oceňují. Za pravdu nám koneckonců dala i zpracovaná dopravní studie, jejíž zpracování jsme právě i v souvislosti s otevřením sjezdu z Pražského okruhu iniciovali a podle které nedošlo k významnému nárůstu dopravy.



Redakce časopisu se ptala korespondenčně všech členů zastupitelstva. Zodpovězení otázky v textovém rozsahu max. 500 znaků bez mezer bylo dobrovolné. Odpovědi jsou řazeny chronologicky tak, jak byly doručeny redakci. Máte-li vlastní otázky na naše zastupitele, pošlete je redakci na e-mail: unas@praha-libus.cz (můžete předat také sekretariátu ÚMČ Praha-Libuš na adrese Libušská 35).

Anita Laghi Rychterová: Na motorce v glóbu odvahy

Moto rodeo Rychters je dodnes ve světě unikátní svým vystoupením. Na Libuši se však málo ví, že hvězda této kaskaderské disciplíny žije právě zde. S Anitou Laghi Rychterovou a jejími dcerami Svatavou a Annou jsem se setkal v původním libušském stavení nedaleko pošty. Anita zde bydlí, dcery ji spolu s nejstarší sestrou jezdí navštěvovat z různých míst světa – to podle toho, kde zrovna vystupují se svými artistickými nebo kaskaderskými představeními. Už z vyprávění se tají dech, když popisují, jak Václav a Anita Rychterovi tři desetiletí vystupovali s jízdou na motorkách v glóbu odvahy, kterému však návštěvníci říkali glóbus smrti.

V závěru loňského roku jste získala cenu na IV. International Cirkus Arts Festival za celoživotní práci. Když jste byla na pódiu, tleskala Vám celá O2 aréna. Jak jste si to užila?

Anita: Ráda jsem si popovídala s paní Gregorovou a panem Přeučilem, paní Hruškovou, s panem Eugenem Chaplinem, synem Charlieho Chaplina, který je dramaturg a scénárista – je typický svou chůzí připomínající jeho otce. Potěšilo mě i setkání s Arturem Kaiserem jako manažerem festivalu. Přes reflektory je obtížně vidět na diváky a na pódiu vše uteče tak rychle. Pěkný zážitek byl celý průběh večera a rozhovory v zákulisí.

Svatava: Maminka si to zasloužila, protože svoje dílo dělala poctivých 32 let. Když ji vyhlásili na pódiu, zcela zaplněná O2 aréna tleskala, jako kdyby přišel Karel Gott.

Anna: Maminka si připomněla zнову potlesk diváků a krásný pocit z toho... Zahraniční jezdci, kteří tam byli a vystupovali (v mnohem menším glóbu), i přes jazykovou bariéru uměli vyjádřit obdiv a ocenit maminkino umění. Většinou totiž jezdí jen pár let a v mnohem menším glóbu, menší rychlostí jízdy a s helmou.

Vy jste nejezdila s helmou?

Anita: Nikdy jsem nenesla přilbu, vždyť bych si rozčuchala vlasy.

„Na rozdíl od agentů, laiků a vás novinářů jsme tomu říkali glóbus odvahy. Žít se smrtí je přece absurdní. Jestliže dáváme na odív své osobní umění a obecnostvo nás obdivuje, nemusíme brát život o nic lehkovážněji, právě naopak.“

Máte při jízdě nějaký vztažný bod na orientaci? Existuje nějaké jistění při učení?

Anita: Rozjezd musí být velmi rychlý, abyste nespadli, a hned přechází do lopingu. Jištění při učení není možné, protože byste se do jističích lana zamotali. Jezdí se ve stanu, tedy díky plachtě máte pocit, že jste v budově. Jezdit venku je matoucí, jak se otevře nebe, jste v kouli, která je průhledná.

Přesto právě jízdou pod otevřeným nebem si vyzádal majitel klubu v Dánsku, a to mnoho jezdců odmítlo. Já jsem měla zrovna zlomenou ruku, ale i toto jsem odjezdila. Smlouva byla pro dva jezdce. To byl rok 1986. Venku, i když už po setmění, jsme pak jezdili ještě u nás ve Slaném.

Svatava: Jednou se stalo, že naši byli pozváni, aby vystoupili jako hosté, ale vypadla elektrína. Vmys-

leli tedy, že dvě auta posvítí pod šapito a odjezdilo se to za tohoto provizorního osvětlení.



„U malých glóbusů to dělají i dnes Brazilci, Argentinci nebo kluci z Venezuely. Neumí pustit řídítka, ani jízdu se zavazanýma očima nebo dámské sedlo se spuštěným rukama a často se po pár letech či pádech střídají.“

Všechny jste svázány s uměním, kaskadérstvím a obory, které mají blízko k cirkusům. Jak jste se k tomu dostaly?

Svatava: Pokračujeme v uměleckém oboru artista stejně jako naši předci.

Anita: Jmenovala jsem se za svobodna Laghi a tento rod pochází z italské Sieny. Když skupina českých kejřů táhla Itálii s cirkusem Hergott, zamiloval se do Terezie Hergottové student teologie Stefa-



1

Anita Laghi Rychterová

Narodila se v Praze, ale vyrůstala v Berouně. S rodiči, bratrem a sestrou žila v domě plném loutek, neboť otec byl loutkař již třetí generaci. V roce 1954 se seznámila s kaskadérem Václavem Rychterem a o dva roky později se vzali. Společně měli tři dcery, ale také rodinnou kaskaderskou show, na které se všichni podíleli a cestovali s ní po Evropě i za její hranice. Anita byla jedinou ženou na světě, která na motorce v glóbu jezdila, a to celých 32 let mezi roky 1956–1988. Za své celoživotní dílo získala v 2023 ocenění v rámci festivalu Cirkus cirkus.



2



3



4



5



no Laghi. Skutečně zanechal studií a odešel s ním do Čech a vzali se. Jeho syn Václav pak dostal od svého strýce Jana Vinického nabídku vystupovat s jeho loutkami a po něm v tom pokračoval můj otec. Ten si loutky i sám vyřezával a hrál s nimi pro děti i dospělé až do roku 1959.

Svatava: Patří sem také naši předchůdci z cirkusového rodu Kaiser, kteří byli všichni kromě známého herce Oldřicha Kaisera artisti. A ještě před nimi to byli Němcovi. Také já jsem se přidala do artistické rodiny – žonglování, jednokolky, artistika. Moje děti v tom dál pokračují a vnoučata se již také přidala. Momentálně jsou v Americe jako sedmá generace v tomto oboru.

Jako rodopisec mohu potvrdit, že takto dědění řemesla v rodině je naprostým unikátem. Jak je to možné?

Svatava: Málokdo od cirkusáků si vezme někoho mimo obor. Rodiče mého manžela jsou také, jak se říká, „od fochu“. Moje dcera si vzala Itala, klauna, kde jsou v rodině rovněž asi sedm generací klauni. A naše rody se v minulosti, podle rodokmenů, někde v 10. generaci už jedinou protunuly.

V loutkařství nepokračujete, protože jste potkala kaskadéra Václava Rychtera...

Anita: S Václavem jsme oba bydleli v Berouně. Znali jsme se, ale to jsme nevěděli, jak to dopadne. Václav jezdil nejprve terénní kros. Byl i vyučený svářeč.

Jak se tedy Váš budoucí manžel dostal ke glóbu?

Anita: První „ocelovou kouli“ o váze téměř pěti tun si nechala z vídeňského Prátru v roce 1935 dovézt paní Rumlová, která si jezdce najímala. V Čechách tehdy nic podobného nebylo a na poutích glóbus buď byl pozornost. Když se její syn a můj švagr (manžel mé sestry Marie) Jindřich Ruml rozhodl jezdit sám, zub času už na kouli notně zapracoval a bylo nutné postavit novou. O pomoc požádal právě mého budoucího manžela Václava Rychtera a nakonec spolu v roce 1954 vytvořili tandem.

Svatava: V roce 1954 přišel táta svářet kouli a s mámou se sblížili natolik, že se do dvou let vzali.

- 1 *Anita přebírá cenu na pódiu v O2 aréně.*
- 2 *Václav Rychter zaučuje Josefa Kemra pro film Já jsem stěna smrti.*
- 3 *Fotografie z jízdy bez šapitó – Dánsko 1986.*
- 4,5 *Typická rodinná fotografie Rychterových před glóblem odvahu.*

V roce 1956 jste začala také Vy jezdit na motorce. Co Vás k tomu přivedlo?

Anita: Bohužel smutná událost. Plánoval se odjezd do Švédska a vše bylo v pořádku, ale druhý den švagr, jako jezdec a parták manžela, zemřel na infarkt. Dědala jsem jim hlasatelku, administrativu, jezdila jsem na válkách před šapitó. Jinak jsem na motorce jezdila nerada, raději mám auto, na 150 jsem se bála.

Svatava: Tatínek začal nejdříve jezdit se synovcem, který se ale neosvědčil, a tak se začala učit maminka. **Anita:** Tři roky jsem se učila motorku ovládat, zpočátku se to neobešlo bez modřin, a hlavně bez trémy. Jezdili jsme zásadně na strakonických čezetách, tedy motocyklech ČZ 150. Manžel byl technicky zdatný, takže si je sám upravil, odmontoval blatníky, tlumiče, světlomet, kryty řetězu i motoru, naopak zpevňoval konstrukci rámu. Motorky nás v podstatě nikdy neklamaly.



„Adrenalin, vůně benzínu, jezdci v ohrožení života, kolize, nebezpečné pády, řev motorů. To lákala příznivce napětí na nebezpečné akrobatické představení.“

Stala se vám za ta desetiletí někdy nehoda?

Anita: Jen jednou mi odešla svíčka a my jsme se v glóbu vážně vybourali. Já měla štěstí a vymkla jsem si pouze kotník, ale Václav utrpěl několik zlomenin, měl vyražené zuby a odvezla ho sanitku. V Levicích na Slovensku, kde se nám to v roce 1978 stalo, se prý pak tradovalo, že jsme zemřeli. Ohromně se divili, když jsme tam za pár let přijeli znovu.

Svatava: Pamatuji si nehodu, která se stala asi o osm let dříve. Máma v kouli šlápala příliš na plyn, motorka ji vyhodila do výšky, a když padala dolů, motorka samozřejmě padala na ni. Vypadalo to hrozně, ale měla jen ty mříže otisknuté na noze jako modřiny.

Anna: Táta přišel s nápadem, že glóbus nemusí být jen koule, ale že bude rozdělovací. Jedna polokoule na pístech vyjede nahoru a oddělí se od spodní, která sjede níž – přitom ale v obou bude jezdec na motorce. Byl s tím však problém. Jednou se stalo, že píсты nešly dolů. Cestování s glóbusem se nevyplatilo, možná byl postavený lehce křivě, stačí centimetr, aby píсты nefungovaly. Nahoře však jezdili tři a museli tak dlouho, než se to podařilo vyřešit.

Jak byl glóbus vlastně veliký a jak jste tak velkou kouli převáželi?

Anita: Glóbus měl původně průměr 5 metrů, pozdější 6 metrů a poslední měl průměr 7 metrů. Váha už byla velká. Menší glóbus je snadnější. My jsme chtěli dělat velkou show.

Svatava: Glóbus se převážel na nákladáku z místa na místo, byl rozložený na šestnáct dílů, které se montovaly, a já s mou starší sestrou Hedvikou a rodiči jsme si s tím museli poradit. Doteď si pamatuji, trvalo celý den, než se koule dala dohromady. Pro místní lidi byla zábavnou atrakcí už samotná podívaná, jak ji na náměstí šroubujeme. Táta by k tomu ale nikoho cizího nepustil, protože to vyžadovalo spolehlivost a přesnost. Kdyby některý šroub nebyl dobře utažený, tak by při nájezdech motorky povolil natočilo, že by vytvořil mezeru, a to by bylo pro jezdce nebezpečné.

Tepřve druhý den se stavěl vchod, šapitó, kabely, osvětlení, ampliony a mikrofony. Dodržovali jsme přesný harmonogram. Každé pondělí jsme bourali a přejížděli, ve čtvrtek se stavělo, o víkend probíhala vystoupení. Rodiče jich běžně měli deset za den, ale například v Košicích byl takový zájem, že jich bylo čtrnáct.

S Moto rodeo Rychters jste jezdili po celém světě. Jak to před rokem 1989 fungovalo?

Anita: Svobodné povolání bylo, jakkoli se říkalo, že není možné. My platili přes OSU daně. Do zahraničí jsme jezdili na smlouvu, a ta musela být přes Pragokonzert. Ten sjednával zahraniční zakázky a zájem byl. Nasmlouvalo se, kdy přijedeme, kdo bude platit cestu, amortizace revkvizit, kolik dostane Pragokonzert, dopravu za loď apod.

Přes hranice s námi jezdili dva psi a kočička. Museli jsme na ně mít kulatá razítka až z Vídně.

Anna: Byli jsme například ve Švédsku, Dánsku, Rakousku, Slovensku, Německu, SSSR, Norsku nebo Kazachstánu.

Jak probíhala při tak četném cestování vaše školní docházka?

Anna: Půl roku jsme byli v zahraničí a půl roku v Hostivaři, kde jsme bydleli.

Svatava: Školní docházka pro mě i sestry byla dálková – učebnice jsme měly s sebou a učily se. Když jsme přijely v říjnu zpět, dělaly jsme zkoušky. Musela jsem umět všechno, protože jsem nevěděla, z čeho mě přezkouší. Odjížděly jsme už v květnu, takže jsme skládaly závěrečné zkoušky dříve než spolužáci. V Maďarsku jsme do školy nechodily – maminka nás učila doma. Dnes je možné vše řešit on-line výukou.

Anita: Když já sem byla malá, cestovala jsem pouze po republice – týden ve Slaném, týden v Rakovní-

ku. Záleželo hodně na učitelích – někteří sympatizovali, někteří byli protivní. Pamatuji si dodneška z Rakovníku učitelky, které chtěly dávat čtyřky. Ale naštěstí jsme přešli do Slaného a já měla na škole v závěrečných zkouškách dvojky.

„Ještě jsme to neviděli a už se bojíme (ale stejně se moc těšíme). Pro vzpomínku na společné natáčení a s přáním hodně štěstí a s díky Ivetě Bartošové 3. 3. 1986.“

Natáčeli jste klip s Ivetou Bartošovou na Matějské pouti. Jak jste se dostali na Matějskou pouť?

Anita: Pragokonzert řekl: „Vy jste Češi a vás tady nikdo nezná, my potřebujeme, abyste v Čechách vystupovali také, přijďte na Matějskou pouť.“ Motorky, ty Zetky, velmi rády nestartují a chcípají i při jízdě, je tam větší riziko. Přesto jsme vyhověli a byli celkem čtyřikrát na Matějské pouti pro českého diváka. Zde jsme také v roce 1986 natáčeli klip s Ivetou Bartošovou pro její píseň Bájecní kluci na nablýskaných strojích.



Já jsem stěna smrti je film z roku 1978. Je pravda, že Váš manžel Václav dělal panu Kemrovi kaskadéra?

Anita: Pracovní název filmu byl Kosmický motocykl. Režisér Jaroslav Bačík se nechal inspirovat glóblem smrti a stěnou smrti a natočil akrobatické jízdy na motorkách v přiběhu stárnoucího pana Piskáčka v podání Josefa Kemra. A ano, manžel mu dělal dubléra.



A na závěr mi dovolte se zeptat, co se stalo s glóblem, když jste přestali jezdit?

Svatava: Táta přestal jezdit v glóbu v 55 letech a byla to pro něj rána, protože jízdu miloval. Zemřel v roce 2002. Máma se přeorientovala rychle a začala dělat něco jiného.

Anita: Vrátila jsem se k loutkám a pořádala jejich výstavy. Glóbu se po letech ujal a zrekonstruoval ho mladý motorkář Lukáš Hromádka, který si k němu koupil i historické „čezety“ a v ocelové kouli čas od času předvádí své umění a odvahu. Mám z toho upřímnou radost.

*Rozhovor připravil: Matěj Kadlec
Foto: archiv rodiny Rychter*

RADAR – ŠKOLNÍ ČASOPIS ZŠ METEO

Mohl se jmenovat **Meteonews**, **LiMeTa** (jako **Libuš Meteo talent**), **Met(e)oděj**, ale formující se žakovská redakční rada začátkem roku 2024 založila školní časopis s originálním názvem. **Radar** s meteorologickou stanicí souvisí, současně ale avizuje, že se včas dozvíte o tom, co se blíží a chystá. A ještě mnohem více. (Zkuste si přečíst jeho název pozpátku.)



Dne 3. června odpoledne se v místnosti určené redakci časopisu setkali žáci druhého stupně, kteří jsou součástí redakční rady a připravují druhé číslo časopisu **Radar**. Pod taktovkou paní učitelky **Hany Rundové** (Klára Blahútová i Veronika Formánková jsou zrovna na škole v přírodě) se vzájemně informují o rozdělaných článcích a rozvrhují rozsah na stránky budoucího čísla. Všichni zde pracují dobrovolně, někteří dokonce s příslibem dohánění učiva. Potkávají se zde totiž žáci různých ročníků s různými rozvrhy. Všichni však pracují samostatně na svých úkolech i týmově při tvoření čísla. Výsledkem je školní časopis, jehož kvalita v nultém i prvním čísle překonala očekávání všech, kteří si takový občasník přáli. **Radar** tak okamžitě mohl začít spolupracovat s časopisem **U nás** a žakovskou redakční radu a její práci můžeme s hrdoostí představit i zde. Mladé redaktory jsme po skončení jejich porady požádali o zodpovězení několika otázek:

Myslíte si, že by měl být časopis jen pro rodiče a žáky školy, nebo pro všechny obyvatele městské části?

Mojmír (9. C): Články, které zatím máme, jsou více na školní úrovni, takže je pochopí spíše žáci a rodiče. Širší veřejnost si tam najde jenom pár menších rubrik. Ale dle mého názoru bychom to mohli zkusit udělat pro širší veřejnost, aby se dostalo do povědomí dění ve škole.

Hana (8. C): Chce to držet balanc mezi školním a obecním časopisem. Lidí to úplně chápat nebudou, protože v naší škole nejsou. Kdybychom to trochu pozměnili a dali tam něco z venku, tak by to mělo smysl.

Co vás přivedlo do redakce? A baví vás to tady? Co nejvíce?

Naty (9. B): Hledala jsem na této škole něco zajímavého, co by se dalo dělat navíc. Školní časopis jsem chtěla navrhnout, že by mohl vzniknout. Nikdy jsem nebyla předsedkyní třídy, abych mohla za třídu

mluvit, takže jsem ráda, že to někomu napadlo a že tohle mohu dělat, protože mě to baví.

Mojmír (9. C): Do redakce jsem se připojil, protože mě baví psát. Dělam běžné články i rozhovory. Obojí mě baví a chtěl bych psát dál, mám to jako koníček.

Jindra (8. C): Rád si všechno zkusím a tady to vypadá docela dobře.

Hana: Připojila jsem se k redakci, protože mě napadlo, že bych mohla kreslit. Nemám moc využití pro své ilustrace, takže jsem si říkala, že by se to mohlo hodit.

Josefína (8. C): Připojila jsem se do redakce, protože cokoli je spojené s takovou aktivitou a docela i uměním – spojit fotky a vše dát do stránky, tak to mě hrozně láká a baví.

Julija (8. B): Připojila jsem se, protože mám ráda čtení, psaní knih, pověstí a malování a moc jsem chtěla si zkusit něco nového.

Erik (9. C): Připojil jsem se, protože jsem chtěl být užitečný v nějaké skupině.

Jakub (8. B): Přihlásil jsem se do redakce, protože mně to přišlo zajímavé a chtěl jsem to zkusit a patřit sem. Jsem tu rád. Nevěděl jsem, co dělat o přestávkách. Teď už řeším časopis.

Em a (9. B): Když jsem byla ve čtvrté třídě, byl tady časopis **Kometa**. Asi tři roky dozadu se uvažovalo o jeho obnově a já jsem se chtěla připojit. Vznik Radaru vyhlásil rozhlasem pan ředitel, aby ten, kdo se chce přidat do školního časopisu, se dostavil o velké přestávce do jídelny. Šli jsme se tam podívat a paní učitelky se nás ptaly, co nás baví, aby si každý našel to svoje. Já ráda píšu, mě to moc baví.

Zaujala vás práce v redakci už teď natolik, že byste v ní chtěli pokračovat později např. v redakci na střední škole? A jaké to je, když jste takto zpovídáni?

Naty: Chtěla bych pokračovat, protože mě to strašně baví. Nejsem ve své kůži – já a mluvení nejsme úplně kamarádi.

Mojmír: Kdyby se na mě budoucí škola zakládala časopis, nevím, jestli tam teď je, ale myslím, že tam není, tak jsem první, kdo s tím bude pomáhat. Jak se cítím, když jsem tázan? Normálně, mě se lidé hodně ptají, takže i když je to nahráváno, tak mi to nevadí.

Jindra: Když se mě někdo ptá takto, tak mi to také nevadí. Kdyby byla nějaká možnost, rád bych zkusil s časopisem pokračovat, ale záleží také na čase.

Hana: Kdyby se někde zakládala časopis, přihlásila bych se. Ale kdyby už někde byl založený, tak bych se nepřihlásila, protože by to pro mě bylo moc informací najednou a myslím, že bych je nezvládla. Je to takové divné, napůl nepřijemné, když se mě ptáte, protože se snažím strukturovat věty, aby to znělo normálně, a já to prostě neumím (smích).

Josefína: Mě to prostě baví, ať už se ptá jiných lidí, nebo když se oni ptají mě. Odpovím na jakékoli otázky. Kdyby se zakládala nějaký časopis, určitě bych se připojila.

Julija: Kdyby byl nějaký časopis zakládán

a měla bych čas, tak se připojím. Já se moc bojím odpovídat na něčí otázky atd. jiným lidem, než znám.

Em a (9. B): Chtěla bych psát dál, píšu si například úvahy, a jestli na střední budeme mít nějaký časopis, tak asi ano.

Na co byste se zeptali sami sebe?

Naty: Mohl byste se zeptat na nás.

Jako medailonek? Dobrý nápad, tak se představte, tedy jen kdo chce. Začneš, Naty?

Naty: Jsem hodně sportovní typ, jsem bývalá rychlobruslařka, baví mě si kreslit, i když jsem v tom absolutně příšerná. Školní časopis mi toho hodně dal, protože jsem si našla nové kamarády. A dle mého bychom se jinak v životě nebavili, protože ve škole se potkáváme, ale bez časopisu bychom se neskamarádili.

Mojmír: Já se velice nerad popisuji, protože je to složitě. Je to zapletené a každý den se to mění (smích). Základ je, že rád píšu, rád čtu, a to že jsem ve školním časopise, beru jako aktivitu, která mi dovoluje ještě více rozvinout tento svůj koníček – psaní.

Kdy jsi začala s kreslením?

Hana (8. C): Kreslila jsem už od školky, asi tak od čtyř let, ale vůbec jsem neměla ráda, když mi vychovatelky říkaly, jak mám kreslit, že sluníčko není zelené a že je to celé špatně. Umění nemá pravidla, takže jsem si kreslila sama pro sebe a nějak se to vyvíjí postupně. Vždycky něco změním a myslím, že se zlepšuji.

Máš někoho talentovaného v rodině, po kom bys talent zdědila?

Hana: Moje mamka je fashion designer, tedy navrhuje oblečení. Má vystudovanou návrhářskou školu v Japonsku – to je asi tak jediné umělecké tvoření v mé rodině. Nikdo jiný v rodině nemaluje.

Pamatuješ si, že by tě k tomu nějak cíleně vedla, nebo je to přirozené a prostě tě to baví?

Hana: Myslím, že je to přirozené, že mě to baví. Je to můj koníček a mamka mi říkala, že mohu dělat, co chci, že pokud mě to baví tak, jak to dělám, ať v tom pokračuji.

Máš doma nějaký archiv svých kreseb a vidíš podle něj, že se zlepšuješ?

Hana: Když najdu nějaký starší obrázek, tak si řeknu, jak moc jsem pokročila. Často se mi to nelíbí, takže to zastrčím zpátky, abych to neviděla. Ale mám složku se staršími obrázky a je tam toho docela dost, takže si je nechávám. Nepíšu si tam data, což je problém.

Uměla bys nakreslit lipový list a husí brk ze znaku MČ Praha-Libuš jako postavičky?

Hana: Mám docela abstraktní styl umění...





Jak jste se k Radaru dostali a co vás na tom baví?

Tomáš (9. A): K Radaru jsem se dostal přes paní učitelku Blahútovou, protože se mi líbil ten nápad. Chtěl jsem si zkusit dělat grafiku, protože jsem nikdy předtím takovýto velký projekt nedělal a chtěl jsem ukázat, co umím.

Honza (9. A): Také jsem se k tomu dostal přes paní učitelku Blahútovou a šel jsem do toho stím, že je to zajímavé, a když jsme tu ten poslední rok, že bych to měl zkusit. A rád bych stím pomohl.

Jaké máte zkušenosti? V kterém programu Radar zpracováváte?

Tomáš: Pracuji v LibreOffice Draw, protože už s ním mám zkušenosti. Dělal jsem v něm prezentace, jednoduché černobílé grafiky nebo třeba schémata elektrických obvodů do fyziky. Program je zdarma.

Honza: My tady sedíme s Tomášem, on maká a já dávám připomínky k tomu, jak to vypadá a následně řeším a zajišťuji tisk.

Ukončením tohoto školního roku ZŠ Meteo opouštíte. Budete se i na nové škole zajímat o časopis nebo se chcete nadále podílet na tvorbě Radaru?

Tomáš: Určitě se budu zajímat o tento časopis i celkově o školu, protože mě to baví. Rád bych proces výroby úplně neopustil.

Honza: Uvidíme, jestli na škole budou mít časopis, když ano, rád pomůžu. Budu rád pomáhat s Radarem a zajišťovat tisk. V případě, že Tomáš bude spolupracovat, budeme tu u toho sedět zase dva.

Jak dlouho trvá graficky zpracovat celé číslo?

Tomáš: Nevím, jak na to odpovědět. U nultého čísla, i když jsme ještě neměli podklady, tak ta grafika se už rýsovala, ale teď nemáme prakticky vůbec nic z grafiky, i když máme prakticky všechny podklady. Výrobní proces je hodně náročný na čas. Jeden den se ještě dodělává poměrně značná část a další den se už tiskne.

Co je nejtěžší?

Tomáš: Celex asi, aby to dávalo smysl, aby to bylo všude stejné. A pak titulní strana je těžká, kde je text přes fotku.

Honza: Když máme limitovaný počet stránek a pak tam máme nandat věci, které se tam prostě odmítají vejít. Vymýšleli jsme od prvního čísla, jak tam dostat obrázky. Až po několika hodinách jsme vymysleli, jak ten prostor využít.

Mohli byste tuto dvojstranu do časopisu U nás připravit, jako by to byl Radar – jen s menším písmem?

Oba: Dobře, můžeme.

Připravil: **Matěj Kadlec**

Kresba od **Hany Saito**

Přečtěte si Radar!



Celá čísla naleznete na adrese

<https://www.praha-libus.cz/skolni-casopis-meteorologicka>

nebo zde:



A jak pravili, tak učinili. Připravili si pro vás tuto dvojstránku ve stylu Radaru a to se všim všudy. Zde vám předkládají dva články jako drobnou ochutnávku. Přejeme příjemné počtení.

JEDEN DEN S...

MILANEM BENEŠEM, VEDOUCÍM ŠKOLNÍ JÍDELNY

Je 6:30, někteří z nás zrovna vstávají, někteří ještě spí, ale pan Milan Beneš právě přichází do práce. Voní káva, spolu s týmem kuchařek si dává snídani. Při ní si říkají program dne, co budou vařit. Když je málo kuchařek v práci, pomáhá s přípravou jídla. Někdy pak ani nemohou uvařit „dvojku“. Denně kontroluje platby obědů, příjem potravin, přihlášené, odhlášené obědy. Jako vedoucí kuchyně také píše jídelníček dopředu, kde musí vycházet z povinných nařízení (normy, spotřební koš) a má na starost sklad potravin a kuchyň. V době

výdejů obědů pak pan vedoucí pomáhá při výdejích, vyrizuje zapomenuté ISIC a čipy a věnuje se jiným povinnostem. Pan Beneš je jako vedoucí jídelny u nás ve škole tři roky, předtím tady pracoval jako kuchař. V jeho týmu pracuje osm kuchařek. Náročnost své práce ohodnotily 8 body z 10. Hlavní kuchařkou je paní Anička, kterou si ostatní kuchařky zvolily. Během našeho pozorování jsme zjistili, že funkce vedoucího školní kuchyně nespočívá v sezení v kanceláři, ale aktivně se účastní v kuchyni, hlavně když někdo chybí. V práci

tým kuchyně nemá stanovené přestávky, ty se řídí podle náročnosti jídla vařeného ten den a podle toho, kdy začnou chodit první strážníci na oběd. Pracovní doba končí panu Benešovi v 15 až 15.30, pokud nemusí zůstat „přes čas“. Baví ho jeho práce? Ano, rozhodně.

Filip Rejhon, Cola Nguyen,
Matěj Kadlec jr. a Bětko Franková

VESLOVÁNÍ

Ve středu 6. března se na Meteo uskutečnila soutěž ve veslování na trenažérech. Připravil ji pro nás pan učitel Andre Rédr, proto jsme mu položili pár otázek.

Proč právě soutěž ve veslování?

Já jsem sám začal veslovat v 10 letech a od té doby je veslování u mě na prvním místě. Už to bude 22 let, co vesluji, reprezentoval jsem od roku 2008 až do 2015.

Kolik času zabrala příprava?

Sama příprava tak moc času nezabrala, s pomocí veslařského klubu jsme to zvládli za jeden den.

Co vše je potřeba k veslování?

To záleží na tom, jestli chcete veslovat ve vodě, nebo na souši. K veslování na vodě jsou potřeba jenom loď a vesla.

Z REAKCÍ ZÁVODNÍKŮ

„Ta soutěž byla moc zajímavá, hlučná a veselá.“

„Moc mě bavilo fandit svým kamarádům.“

„Ale na tom trenažéru na sedačce se nedalo sedět, skoro všichni z ní padali.“

Ptali se **Julija Lysenko, Daniela Lejčková a Jakub Vodrážka.**

ANKETA MEZI SPORTOVCI

ŠAMPIONI	Jaké byly pocity při závodě?	Co tě nejvíc bolelo?	Zkoušel/a s veslování už předtím?
6. třída Sára Kopkanová	No, přitom jsem byla ve stresu.	Hmm... Nejvíce bolely ruce.	Ne, nikdy předtím jsem neveslovala.
6. třída Filip Koubek	Pocity? Byly dobré.	Na tom nejvíc bolely nohy a zadek.	Ne, neveslovala.
7. třída Petr Döllinger	Spíš dobré.	Mě nic nebolelo.	Jo vesloval, asi před rokem.
7. třída Karolína Syyjehkidi	Asi dobré.	Moc bolely ruce.	Tak to ne, nikdy.
8. třída Zoe Rejlková	No, ani nevím, bylo to prostě dobré.	Potom mě extrémně bolely ruce.	No, jenom na raftu.
8. třída David Gorbet	Dobrá. Myslel jsem na utkání proti Spartě.	Nic mě nebolelo.	Ne, nikdy předtím jsem nevesloval.
9. třída Sabina Rožnovská	Chtěla jsem do toho dát celou svoji sílu.	Tak to jsou nohy a ruce.	Ne, takto nikdy.
9. třída Filip Čtvrtník	Měl jsem dobrý pocit.	Bolely mě ruce, hlavně bicepsy.	Ne, nikdy.

Kalendářní střípky – červenec a srpen 2024

Vážení přátelé! Je zde červenec a čas plného léta, prázdnin i dovolených a ovšem jako vždy také čas na připomenutí, co se v něm významného stalo.

4. 7. 1204 svatořečil papež Innocenc III. našeho nastávajícího významného světce – sv. Prokopa (*cca 980–†1053). Narodil se v Chotouni poblíž Sadské zemanovi Vojslavovi a jeho ženě Svatavě. Studoval na ještě tehdy fungující škole se slovanskou liturgií na Vyšehradě a stal se řeholníkem kláštera na Břevnově. Po získání svolení odtamtud odešel poustevnit nejprve do Dalejského údolí a poté k Sázavě, kde vybudoval klášter, v němž působil až do své smrti jako jeho představený. Podle legendy nutil tamní různé čerty vykonávat těžké práce pro potřeby kláštera. Většinou se mu to prý dařilo a není divu, když současní antropologové charakterizovali jeho kostru jako skelet vysokého, velmi robustního muže. **5. 7.** máme st. svátek na připomínku příchodu křesťanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje z Byzance na Velkou Moravu v r. 863. **6. 7.** máme opět státní svátek, nyní na památku upálení našeho reformátora, kazatele a univerzitního pedagoga Mistra Jana Husa r. 1415. **13. 7.** oslavují zase Markéty a v kalendáři je sv. Jindřich (vlastně císař Jindřich II.). Narodil se 6. 5. 972 v bavorské panovnické rodině (Jindřichu Hašteřivému a Gisele Burgundské). Po smrti otce se již r. 995 stal sám knížetem a r. 999 si vzal dceru hraběte Siegfrieda Kunigundu. Prý si hned dali vzájemný celibátní slib (?). V r. 1014 byl i s Kunigundou papežem Benediktem VIII. korunován císařskou korunou. **13. 7.** 1024 zemřel na statku Grona a byl pohřben v dómě v Bamberku, kam později přibyla i Kunigunda (*985–†1033). Společně byli svatořečeni papežem Evženem III. již v r. 1046. Kunigunda byla jistě dámou nevšedních kvalit. Nařčení z pochybné mravnosti se vyvinila chozením po rozpáleném železe (radlicích), a když sama přistihla další opatku Juditu při nevhodném chování s jinými jeptiškami, tak jí prý dala takovou facku, že nešťastnici zůstal její otisk už napořád. Skutečně svatá žena! V přemyslovském rodě byla tato dvojice kvůli podpoře dočasně vyhnaných knížat Jaromíra a Oldřicha (1002–1004) ve velké vážnosti. Z rozhodnutí Karla IV. je od r. 1372 část ostatků Jindřicha II. uložena v chrámu sv. Víta a on je pokládán za jednoho z našich zemských patronů. Je pravděpodobné, že 13. 7. 1404 přihlížela i řada rodáků z našich končin hromadné popravě 51 loupežníků v čele s Mikešem Zoulem, kteří byli na

rozkaz krále Václava IV. oběšeni na největší dosud postavené šibenici v Čechách. K exekuci došlo na pražském poprávišti pod Vítkovem, poblíž dnešní křižovatky U Bulhara, a to není zase od nás tak daleko...

16. 7. je Světový den hadů, je jim tedy při setkání možné k této příležitosti popřát. **18. 7.** 1964 došlo k obrovskému požáru Říma. Ze 14 okrsků „Věčného města“ jich tehdy lehlo popelem 10. Šílený císař Nero prý při požáru hrál na lyru, a pak z něj obvinil nepohodlné přívržence nového náboženství – křesťany. Spousta jich zaplatila svými životy. Jak pohodlné a jak vladařské. **19. 7.** 1974 začala platit smlouva o normalizaci vztahů mezi ČSSR a NSR (Západním Německem). Byla třeba k odstranění stínů Mnichovského diktátu z r. 1938 a já jen dodávám „ještě, že ji máme“. **20. 7.** 1874 došlo v Praze za velkého zájmu veřejnosti k počátku bourání městských hradeb, které bránily rozrůstání modernizovaného města. Prvním úsekem byla oblast okolo Florence. V r. 1944 se bohužel nepovedl atentát vysokých německých důstojníků na Adolfa Hitlera. Ten jako zázrakem přežil, a tak válka pokračovala dále. **20. 7.** 1974 započala invaze tureckého vojska na Kypr. Turecko tím preventivně zareagovalo na nebezpečí sjednocení Kypru (této do r. 1960 britské kolonie, na kterém žilo cca ¾ Řeků a ¼ Turků) s Řeckem. Situace tam není úplně normalizovaná dodnes, na severu ostrova vznikla turecko-kyperskou republiku neuznal mimo Turecka žádný stát. Stav se trochu zklidnil v závěru r. 1974, kdy se na Kypr vrátil bývalý prezident – populární arcibiskup Makarios III. Prozra-

dím ale, že pro turisty, kteří byli při invazi urychleně z ostrova evakuováni, a měli tedy zkaženou dovolenou, to už bylo pozdě, a že mezi nimi nescházeli ani někteří občané naší MČ. **25. 7.** 1564 zemřel Ferdinand I. Habsburský (*10. 3. 1503), od r. 1526 i náš panovník a manžel naší bývalé princezny, pak královny Anny Jagellonské (*23. 7. 1503–†27. 1. 1547). Šlo prý o velmi šťastné manželství, po kterém nám zbyl dárek – krásný renesanční Královský letohrádek na Pražském hradě a ovšem i další Habsburkové na českém trůnu. **25. 7.** je ovšem pro Libuš a celou kunratickou farnost svátkem jejího patrona sv. Jakuba Většího (též Staršího), popraveného r. 44. Tento syn z rybářské rodiny Zebe-dea a Salome, snad starší bratr sv. Jana Evangelisty, měl zřejmě prudkou povahu, však sám Ježíš tyto dva přezdíval Boanerges – „Hromovači“. To od doby, kdy musel mířit jejich spílání obyvatelům jedné vesnice, kteří odmítli jejich skupinu vyslechnout. Náš Jakub Větší je pokládán za pomocníka proti revmatismu, jehož léčení se mu často dařilo. Je patronem poutníků, vojáků, lékárníků, drogistů, kloboučníků aj. Též je zaštitou dobrého počasí i úrody ovoce. Po Ježíšově Nanebevstoupení prý hlásal křesťanství v Hispánii (Španělsku), kde měl vybudovat dokonce v Zaragoze svatyni. Po návratu z této cesty působil v Jutsku a Samaří. Osudné se mu stalo jeho obrácení pohanského kouzelníka Hermogena ke křesťanství, král Herodes Agripa ho dal jako buřiče v r. 44 zatknout a setnout. Cestou na popravu v Jeruzalémě prý uzdravil chromého mrzáka, a nato se ob-

rátel ke křesťanství i jeden z katů – rázem na ni šli oba dva... ostatky měly být přeneseny okolo r. 70 nejdříve na Sinaj (před Římany) a v 7. stol (před Araby) do místa někdejšího působení – Španělska. Zde došlo na čas k jejich pozapomenutí, ale po cca 100 letech je znova objevil biskup Theodimir a vzápětí r. 816 je doloženo vybudování slavného poutního chrámu (Santiago) krále Alfonsem. Zároveň došlo i k přejmenování místa Padronu u Compostelly podle něj na sv. Jakuba, tedy Santiago. Apoštol je zde uložen ve stříbrné rakvi a část jeho ostatků je uložena i v chrámu sv. Víta již od r. 1212, z nich nepochybně pochází i relikvie našeho kunratického kostela sv. Jakuba, založeného zřejmě okolo r. 1290 po získání panství patriciem Frenclínem Wolflínem r. 1289. Máme tedy pouť – tak ji nezapomeňme oslavit (což bývá realizováno o nejbližším víkendu).

28. 7. 1914 začala vyhlášením války Rakouska-Uherska Srbsku 1. Sv. válka. Kvůli spojeneckým úmluvám proti sobě stojících mocností se během týdne rozrostla na celou Evropu, ba svět. Že se válka snadněji vypouští, ale obtížně ukončuje, by měli mít na paměti všichni politici jak u nás, tak ve světě i dnes!

1. 8. 1944 sledoval celý svět Varšavské povstání proti okupantům. **2. 8.** 1934 si po smrti starého prezidenta Paula von Hindenburga (*1847) připojil jeho funkci ke své kancléř (premiér) Adolf Hitler a sloučil je do rozhodující funkce jediné, nazvané národní vůdce (führer). **4. 8.** 1704 dosáhla Anglie ve válce o Španělské dědictví trvalého úspěchu, když obsadila jižní výběžek ze-





25 let časopisu U nás

► mě – Gibraltar. 4. 8. 1964 nastal tzv. (Tonkingský incident), při kterém byl údajně americký torpédoborec USS Maddox napaden 3 severovietnamskými torpédovými čluny. Podle vietnamských zdrojů neoprávněně vplul do jejich výsostných vod, podle amerických byl ještě před jejich hranicí, kdož ví. Následovalo americké vyloďení, bombardování a krutá válka trvala až do 28. 1. 1973, kdy se USA stáhly. Vnitřní boje ale pokračovaly až do obsazení Saigonu, hlavního města jižního Vietnamu severovietnamskými vojsky 1. 5. 1975. Následně bylo ohlášeno sjednocení země od 2. 7. 1976.

6. 8. je Světový den za zákaz jaderných zbraní – na připomenutí shozu atomové bomby na Hirošimu r. 1945. I v dnešní době se jedná o zásadní věc pro celé lidstvo! **8. 8.** nelehněme a připomeňme si Mezinárodní den koček i ženského orgasmu. Pro naše předky byl důležitý den **11. 8.** 1804. Tehdy vzniklo vyčleněním z tzv. Římsko-německé říše (která ještě formálně trvala dva roky) Císařství rakouské, jehož součástí byly kromě Rakouska i Uhry, Halic a Země Koruny české. Dosavadní římsko-německý císař František II. Habsburský se tím stal císařem (už jen rakouským) jako František I. (*12. 2. 1768–†2. 3. 1835). 11. 8. ovšem také přejeme rozšířeným Zuzanám. Svátek se slaví na památku Zuzany Římské (*cca 290–†304). Narodila se ve významné rodině šlechtice Gabina a byla horlivou křesťankou. Pro nevědní krásu měla vzbudit touhu samotného pohanského spolucísaře Galería Maximiana (*cca 260–†5. 5. 311). Ona ho však zásadně odmítla a nedovolila ani požadovaný polibek. On se hrozně urazil a dal ji zatknout. Ve vězení si odmítla zachovat život uctěním sošky boha Jupitera, kterou navíc shodila na podlahu. Jako zatvrzelá byla urychleně popravena, a to mečem. Nad jejím hrobem v rodném domě na Quirinalu vyrostl zanedlouho po změně poměrů v r. 313 kostel a byla široce uctívána. Je pokládána za pomocnici proti pomluvám, neštěstí i dešti. **14. 8.** 1974 vyhořel pražský Veletržní palác, postavený v letech 1925–1928 na místě bývalé slévárny. **29. 8.** 1944 začalo na Slovensku bojové vystoupení proti německým fašistům – SNP. **8. 8.** 1914 se ve Francii z tam se vyskytujících Čechů ustavila slavná rota „Nazdar“ o 250 vojáků. Šlo o zárodek našich legií a věc nabyla značný politický význam.

Co dělat, čas prázdnin končí... Všem zmíněným i nezmněným tedy patří naše srdečné Vše nejlepší! Užijte si zbytek léta, vážení přátelé!

Jaroslav Melichar,
místostarosta MČ
Foto: Matěj Kadlec

V letošním roce je tomu právě čtvrtstoletí od vydání prvního čísla tohoto časopisu.

Zpravodaj městské části U nás (Libuš a Písnice) vyšel poprvé v dubnu 1999 jako osmistránkový černobílý měsíčník. Jeho první článek zaujímavý titulní stranou s názvem „Velká škola“ se věnoval ZŠ Meteorologická. Šesté číslo mělo 12 stran a černobílý tisk nahradil tisk modrobílý. Bylo speciální tým, že přineslo doslovný přepis jednání zastupitelstva z 18. srpna 1999 k tématu tržiště a kontejnerová stání na Libuši. Další čísla však držela osmistránkový černobílý rozsah nejméně do listopadu 2002.

Redakční radu vedl Roman Klemeš a distribuce 2 000 vydaných kusů probíhala na vybraných místech jako trafika u pošty, trafika u sokolovny, trafika u samoobsluhy Květ, samoobsluha Písnice, Potraviny u Růžičků, Potraviny u benzínky Libuš a pošta Libuš. Kromě pošty žádné z tehdejších výdejních míst dnes neexistuje.

Na webu MČ (www.praha-libus.cz/casopis-u-nas) můžete najít archiv čísel od listopadu 2004. V archivu tištěných čísel však máme k dispozici již srpnové číslo tohoto roku, které prozrazuje mnoho změn. Roman Klemeš se stal technickým redaktorem a šéfredaktorkou byla Hana Kolářová, která vedla U nás až do konce roku 2022 a je stále součástí redakční rady. Pod jejím vedením vznikla nejdříve nová titulní strana s fotografií včetně erbů (loga) městské části a desky na křídovém papíře. Obsah se rozrostl na šestnáct stran a objevily se dnešní rubriky. V tehdejší redakční radě najdeme současného tajemníka MČ Tomáše Hejzlara i současného redaktora Martina Zikeše. Korektorkou byla Helena Pilátová a redaktory Michal Novotný a Jiří Brixl. Je chloubou naší městské části i všech dosavadních starostů, radních i zastupitelů, že časopis je stavěný jako občanský a nikoli politický.

OTÁZKA K TÉMATU

Co je to shareparenting? Starším čtenářům to totiž nic neříká, můžete vysvětlit tento pojem? Martin

Shareparenting od anglických slov share = sdílet a parenting = rodičovství označuje současný fenomén, kdy rodiče sdílí fotografie svých dětí (mnohdy ma-

V lednu roku 2006 začal vycházet časopis s barevnou titulní stranou, na které se v červnu 2009 poprvé objevily čtyři fotografie. Nový rok pak začal s obálkou a 5–6 fotografiemi, jak ji známe dnes. Důvodem byl nejen originální vzhled, který se zalíbil, ale také černobílý obsah časopisu. To byla možnost prezentovat fotografie v barvě a na kvalitním papíře. Jakkoli se vizuál první strany měnil, úvodní fotoalbum se stalo charakteristikou časopisu U nás. A to i po připojení typického barevného proužku k bílému pozadí titulní strany v roce 2014. Netradiční řešení je poznávací značkou zpravodaje na první pohled rozzeznatelného mezi ostatními radničními periodiky.

V roce 2023 získal časopis cenu Radniční listy za 1. místo v krajském kole společnosti Kvalikom, když obdržel 47 z 50 možných bodů. V rámci Prahy byl započítán do konkurence velkých městských částí. Toto ocenění je poděkováním a patří i všem minulým členům redakční rady, grafikům, korektorům, autorům článků, zkrátka všem, kteří se na vzniku a obsahu časopisu v minulém čtvrtstoletí aktivně podíleli. Patří sem rovněž technické zázemí příprav stejně jako přispěvatelé z neziskových organizací, škol a školek. Bez nich by zpravodaj U nás nebyl dnes tím, čím je.

Aktuální číslo vám nabízí bezmála dvojnásobek stran jako v každém letním dvojčíslu. Červenec a srpen spolu vycházejí dohromady od roku 2005.

Běžné číslo má až na výjimky 20 tiskových stran. Barevný vnitřek se poprvé objevil na vybraných stranách od roku 2010 a na všech stranách od června 2015. Číslo, které právě čtete, je, přes všechny obtíže výpočtu, nejspíše 285. v pořadí. Celkově to znamená více než 5 000 stran časopisu. V rámci příloh vyšlo již 25 příloh z edice Kapsář. V současnosti připravujeme 26., který přinese aktualizovaný přehled zdravotnických zaří-



zení v Libuši a Písnici.

Užijte si léto, zdraví vás současná redakční rada: Martin Zikeš, Hana Kolářová, Matěj Kadlec, Kryštof Štafl, Kateřina Tomešová, Kateřina Straková a Michaela Pospíšilová.

Pokud máte nějaké nápady, přání, články nebo připomínky, nepamějte nám je napsat na: unas@praha-libus.cz.

Zpracoval: Matěj Kadlec



lých, které o tom vůbec neví) na sociálních sítích.

Kromě toho, že to může vést za několik let ke (kyber)šikaně (přece jen fotka dětí na nočníku může ve 13 letech mnoha vrstevníkům přijít směšná, nikoliv roztočilá), je shareparenting v souvislosti s rozvojem umělé inteligence opravdu nebezpečný. Čím více informací, fotografií a videí svých dětí rodiče na sociálních

sítí sdílí, tím větší riziko digitálního únosu, krádeže identity či lákání pedofilů v kyberprostoru je. Bohužel není to přehnané stršení, ale reálné a už se to i děje. Vzhledem k pokroku, který generativní umělá inteligence udělala loni, je jen těžké si představit, co vše bude umět za pět let.

Za redakci
odpovídala Kateřina Straková

Zločiny z českých hradů, zámků a měst

Letní měsíce evokují dovolenou, výlety na místa, která jsou něčím zajímavá, ale nemusí být nutně zaplavena turisty. Dnešní knižní kaleidoskop je složený z příběhů situovaných na české hrady, zámky, do starobyklých měst. Ale pozor, je třeba rozlišit příběhy skutečné a fiktivní, abyste eventuálně nerozložili průvodce.

Na Bezděz i jinam se podíváme s nejčtenějším a nejplodnějším autorem současnosti, Vlastimilem Vondruškou, v historické detektivce **Anděl smrti** nebo v titulu **Zločin na Bezdězu**. Hrad Valdek se stal dějištěm vraždy sestřenice Oldřicha Zajíce z Valdeka v knížce Černá lilie. Další případ královského prokurátora Oldřicha z Chlumu se odehrává v tajuplném prostředí znojemského podzemí pod názvem **Duch znojemských katakomb**. Do Berouna zamíříme s pisárem Jiřím Adamem z Dobronína, abychom se stali účastníky pátrání po zmizelé vdově po katovi v případě **Katův odkaz**. Atraktivní jsou i další tituly **Msta písecké panny**, **Královražda na Křivoklátě**, **Podivná svatba na Lichnici** či **Prokletí brněnských řeholníků**.

Jan Bauer je rovněž autorem celé řady historických Případů královského soudce Melichara a v titulu **Hrad mrtvých** nás pozve na šumavský Pušperk, kde se před návratem šlechtice Raimunda odehrála tragédie – obyvatelé zmizeli nebo byli povražděni neznámými vrahy a hrad je zcela opuštěn. Na

soudci Melicharovi z Ronova a jeho věrném společníkovi je, aby zločin odhalili a potrestali. Po zmizení testamentu svého otce a nevlastního bratra Jindřicha III. z Rožmberka bude pátrat Jakub Protiva s mnichem Blasiem zejména na Krumlově, kam byl zasazen děj Bauerova románu **Rožmberské dědictví**. O život oběma mužům půjde také v příběhu **Smrt na Karlštejně**.

České Budějovice neklidného 17. století jsou dějištěm řady příběhů Jaromíra Jindry ve **Vzpomínkách budějovického kata**. Jižní Čechy z hlediska skutečných kriminálních případů několika století mapuje milevský archivář a spisovatel Vladimír Šindelář např. v titulu **Hrdelní příběhy z Prácheňska**. Na Moravu nás ve svých detektivkách pozve Martina Novotná, která studovala kriminalistiku a zabývá se historií a historickým šermem. Její postava Tadeáše z Příhráz musí řešit zločiny v knížkách **Pomsta mrtvého kněze**, **Smrt hraje vrhčáby** či **Svědectví uloupené dyky**. Připomeňme i oblíbené detektivky Václava Erbena, z nichž např. **Smrt talentovaného ševce** se odehrává ve 20. století na renesančním zámku v Orlických horách a sympatickým vyšetřovatelem není nikdo jiný než kapitán Exner. O zločiny nezřídka zavádíme v mysteriózních thrillerech Arnošta Vašíčka, z nichž se některé dočkaly televizního zpracování: **Đabłova lest** se odehrává v broumovském klášteře a v Podlažicích, **Perunův hněv** skrývá hora Radhošť a **Krev démona** nějak souvisí s bizarními vraždami

a templářskými šiframi ukrytými v podivné výzdobě kostela sv. Jana Křtitele v Jindřichově Hradci.

V edici **Původní česká detektivka** objevíme hned několik titulů, jejichž názvy doslova vyzývají k přemýšlení, co a jak se mohlo ve kterém místě přihodit: **Vražda na zámku Mikulov**, **Vražda v Mariánských lázních**, **Mrtvý ze Zlaté stoky**, **Příliš tichá Šumava**, **Velký pitaval města Písku**, **Les Bor** a další. Ve stejné edici vyšla také trilogie Heleny Hardenové, v níž dědička ronovského zámku Polyxena Berková přijíždí z Vídně, aby se vzpamatovala z krize v manželství. Znovu se sžívá s prostředím a pomáhá organizovat zámeckou přehlídku automobilových a motocyklových veteránů. O klidný pobyt je však záhy připravena, když objeví vítěze soutěže zavražděného v jeho vlastní bugatce. To se odehraje v první části s názvem **Příliš mnoho vítězů**. Volně navazuje titul **Příliš mnoho nevěst** a trilogii doplňuje ještě **Příliš mnoho pokladů**.

Knihami z dnešního „místopisného exkurzu“ nebo celou řadou jiných žánrů se můžete zabývat i v létě. Knihovna v Krči má od 1. července do 31. srpna otevřeno v úterý 9–16h a čtvrtek 12–19h, všechny pobočky jsou úplně uzavřeny od 29. července do 11. srpna.

Krásné léto se spoustou báječných knih přeje

Iva Karásková, MKP,
pobočka Krč



Městská knihovna v Praze

MĚSTSKÁ KNIHOVNA V PRAZE, Pobočka MODŘANY
Vazovova 3229/1

Letní otevírací doba

úterý: 9.00–16.00
čtvrtek: 12.00–19.00
pondělí, středa a pátek: zavřeno
V době od 29. 7. do 11. 8. je knihovna uzavřena.

Výstava Jiskření

2. 7.–29. 8.
Výstava básnických sbírek mělnického sdružení Pegas doplněná kresbami a kolážemi Lenky Hejdové, členky Sdružení výtvarníků ČR.

Na všechny akce vstup zdarma.



Městská knihovna v Praze
Pobočka Modřany, Vazovova 3229/1, Praha 12

Jiskření
Lenka Hejdová a Pegas

Jiskření je přislib, naděje a očekávání, co by mohlo být. Jiskření je touha. V tomto případě aktuální snaha členů mělnického sdružení Pegas přiblížit obraz toho, co rezonuje (jiskří) v jejich duši. Texty doplňují kresby a koláže Lenky Hejdové.

červenec – srpen 2024
Otevírací doba: úterý 9:00 – 16:00; čtvrtek 12:00 – 19:00
Letní uzavírka: 29. července – 11. srpna 2024



 Čtenářský deník

Dobrodružná kniha na prázdniny

Dnes nám představí knihu **Pohřben zaživa Esterka Štěpánková z 5. třídy**.

V knihovně jsem si tuto knihu vypůjčila, protože mě zaujal název. Byla jsem zvědavá, o co v příběhu půjde. Kniha se mi četla dobře. Od této autorky jsem přečetla již dvě knihy. Jedná se o dobrodružný příběh. Tim jede s rodiči a kamarádem Piškotem na prázdniny do Walesu. Na pláži, kam si skoro každý den chodí hrát, se setkali se dvěma kluky. Tim s Piškotem jim dali přezdívky Ježour

a Škleb. Ti totiž dokážou oběma kamarádům prázdninový pobyt pěkně znepříjemnit. Kluci se rozhodli, že uspořádají závod, kdo bude první na pláži. Tim sice vyhrál, ale na jednu uslyšeli Ježourův hlas, ale neviděli ho. Byl pod hromadou písku, která se sesunula z útesu. Všichni se mu snažili pomoci. I když mu zachránili život, Ježour jim nebyl vůbec vděčný.

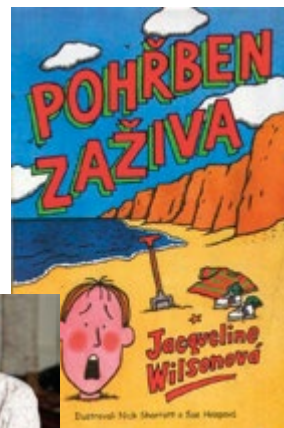
Jak to vlastně všechno dopadlo, nebudu prozrazovat, přečtete si sami.

Paní spisovatelce bych vzkázala, že jsem se do jejich knih vždy pořád-

ně začetla a prožívala s hrdiny jejich dobrodružství, která se mi moc líbila.

Jacqueline Wilsonová je britská spisovatelka. Spisovatelkou chtěla být už od malička a svou první „knížku“ napsala v devíti letech. Získala mnoho literárních cen. V roce 2002 jí byl udělen Řád britského impéria. Píše divčí romány, rozhlasové hry a detektivky. Téměř všechny její knihy ilustroval Nick Sharratt.

Lenka Veisová
Foto: archiv ZŠ Písnice



Příměstské tábory s lukostřelbou

Místo konání:

Archery Park

Skalská 1058/5, Praha 4 - Libuš

Termíny:

15. – 19. 7. 2024

5. – 9. 8. 2024

12. – 16. 8. 2024



Program:

- Dvoufázové lukostřelecké tréninky (vybavení zapůjčíme)
- Doplnkové sportovní aktivity
- Vedení zkušenými instruktory lukostřelby
- Strava a pitný režim zajištěn
- Zábava po celý týden

Cena:

3 600 Kč (pondělí – pátek)



Více informací naleznete na
www.lkcere.cz

Nebo nás kontaktujte na telefonu: 604 143 401
nebo e-mailem na: bauerova@ceresport.cz

CERÉ
LUKOSTŘELECKÝ KLUB

12.8.-16.8.2024

Letní příměstský tábor „Mladý záchranář“

KDE: hasičské hřiště SDH Praha-Libuš
KDY: 12.8.-16.8.2024 od 8:00 - 17:00

PRO: děti od 4 - 15 let

Pro děti bude připravený bohatý program věnovaný nejen hasičské tematice. Mohou se těšit například na výlety do přírody a za zvířátky. Případně na spoustu her a soutěží. Po celý den zajištěný pitný režim, oběd, 1x svačina. Případné dotazy směrujte na sdhlibus@sdhlibus.cz

Akce je pořádána v rámci projektu MČ Praha-Libuš „Podpora integrace na území MČ Praha-Libuš v roce 2024“ který je spolufinancován Ministerstvem vnitra ČR, hl. m. Prahou a MČ Praha-Libuš.

OSLAVY 125 let od založení Sboru dobrovolných hasičů Praha - Písnice



Oslavy se konají 14. 9. 2024 od 14. hodin
u hasičské zbrojnice v ulici Hoštická 701/33.



V průběhu oslav budou k vidění statické i dynamické ukázky techniky a činnosti jednotek i sborů dobrovolných hasičů hl. m. Prahy, HZS hl. m. Prahy, Policie ČR a Městské Policie hl. m. Prahy.

U pomníku ve staré Písnici se v 10:30 hodin uskuteční pietní akt k uctění památky padlých z období I. světové války.

Křížovátko ulic Libušská, K Vrtěnce.

Těšíme se na Vás.

Jménem SDH Písnice Vás srdečně zvou:

starosta sboru *Milan Černý* a velitel jednotky *Ing. Marek Steiner*



SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

PRAHA – PÍSNICE

hledá nové členy do družstev

kolektivů mladých hasičů ve školním roce 2024/25



NÁBOR MLADÝCH HASIČŮ

mladší žáci: ročník 2014 - 2018

KONÁNÍ SCHŮZEK:

starší žáci: ročník 2010 - 2014

pondělí 17:00 – 19:00

DOROST: ročník 2006 - 2011

v hasičské zbrojnici na adrese Hoštická 701/33, Praha 4 – Písnice

anebo na fotbalovém hřišti TJ Sokol Písnice ve Švihovské ulici, Praha 4 – Písnice.

Práci s dětmi zajišťují
kvalifikovaní vedoucí SDH.

Bližší informace na:
775 209 219
mladez@sdhpisnice.cz

První schůzka se uskuteční 9. 9. 2024.
Těšíme se na Vás.

ZAMĚŘENÍ:

- trénink disciplín požárního sportu s možností účasti na soutěžích
- rozvoj individuálních schopností a týmové spolupráce dítěte
- hry v klubovně a pohyb v přírodě
- základy první pomoci a chování při mimořádných událostech
- znalost požární techniky a jejího použití
- základy topografie



Adresář místních služeb – inzerce zdarma

Podnikatelé a živnostníci působící v Libuši a Písnici mohou v adresáři zdarma informovat o své nabídce občanům.

Inzeráty prosíme v rozsahu max. 160 písmen (znaků bez mezer). Za správnost a aktuálnost údajů ručí sami inzerující. Prosíme dosavadní inzerenty, aby v případě jakékoli změny údajů informovali redakci, a občany, pokud zjistí, že některá uvedená firma nefunguje, aby rovněž dali redakci zprávu. Svoji inzerci posílejte na e-mail: unas@praha-libus.cz.

Název firmy, poskytované služby	Adresa, otvírací doba	Kontakty	Název firmy, poskytované služby	Adresa, otvírací doba	Kontakty
Autoopravná Kulička – opravy aut, příprava a realizace STK, výkup aut, autopůjčovna (osobní, dodávky), likvidace vraků	Libuš Libušská 163 Po–Pá 8–19 So a půjčovna dle dohody	603 202 560 kulicka-martin@seznam.cz	RevizeKotelen.cz – revize plynu, autorizovaný servis značek Junkers, Viessmann, Baxi, Buderus, Brötje	Libuš	Karel Zoula 602 956 826 info@revizekotelen.cz www.revizekotelen.cz
Servis cars Ing. Miroslav Matějka – opravy a servis os. aut	Libuš Na Domovině 686/6	737 256 837	Fotostudio Libuš – focení portrétu, dětí a rodin v ateliéru i exteriéru; svatby, společenské akce, volnočasové aktivity, konference, rauty, focení zaměstnanců	Libuš Mašovická 154/2 Provozní doba po domluvě	www.kristinathaler.com info@kristinathaler.com tel.: 777 177 228
Best Gold Cars, s. r. o. – autopůjčovna, prodej vozů, autoservis, pneuservis, odtahová služba, ruční mytí	Písnice Libušská 400/115 Po–Pá 8:00–17:00	732 999 991 bestgoldcar@seznam.cz	Sportovní škola J. Král – kurzy plavání pro děti a mládež 6–18 let, všestranná pětiletá sportovní příprava 8–12 let	Písnice (škola využívá sportovní areál Akademie řemesel Zelený pruh)	Mgr. Jiří Král, vedoucí trenér 737 003 989 keepm@seznam.cz www.keepmoving.cz
Půjčovna pojízdného lešení – profi věže do výšky 8,5 m, doprava až k vám, montáž-demontáž, nejlepší ceny	Libuš, Písnice Po domluvě	722 208 428 www.promokara.cz www.promokara.cz/leseni	martinacviceni.cz – osobní fitness tréninky pro všechny věkové kategorie, cvičení po porodu, online lekce cvičení na míru, masáže, manuální lymfodrenáž	Libuš Drůbežářská 11	martinacviceni@gmail.com
DKNV stavební, s. r. o. – půjčovna zahradní, stavební, bourací techniky, lešení, autodoplňků, velkých stavebních strojů a mnohé jiné	Libuš Libušská 248 Po–Pá 7:00–19:00 So 7:00–13:00	800 600 700 pujcovna@dknv.cz www.dknv.cz	Ivana Kopáčková – kosmetika, manikúra; německá kosmetika Alcina, lymfodrenážní přístroj, rašelinové a parafínové zábaly, CND shellac, P-Shine	Sídlíště Písnice Libušská 400 Přijímáme platební karty	737 252 558 www.kosmetikaivana.cz
Realitní kancelář Kontakt-servis – specialista na Prahu 4	Libuš U Libušské sokolovny 222/3 Dle dohody	JUDr. Jana Šimáčková 603 483 771 simacek-reality@iol.cz	Lucie Kopáčková – mokrá pedikúra, CND shellac	Sídlíště Písnice Libušská 400	604 731 626
Archer reality – realitní makléř, specialista pro Prahu a střední Čechy	Písnice Mezi Domy 370/8	Ing. Josef Vodrážka 733 575 993 josefvodrazka@seznam.cz www.archer-reality.cz	Kosmetika Michaela Nováková – švýcarská kosmetika Dr. Baumann, kosmetické poradenství, barvení obočí a řas	Libuš K lesu 42	728 173 336 novak9@volny.cz www.kosmetika-novakova.cz
Geo-5, s. r. o., a Evropa realitní kancelář Praha 4 – geodézie, reality, inženýring	Libuš Božejovická 997/19	Ing. Martin Žemlička 261 225 442, 775 919 163 zemlicka@geo5.cz www.geo5.cz	Eva Zelínová , masážní a kosmetické služby, výroba šperků a parfémů na míru	Libuš, Písnice, Lhotka, Anděl Objednávejte telefonicky	725 817 969 www.mistoznovuzrozeni.cz
Ladislav Nekola – zednictví veškeré zednické a obkladačské práce, koupelny, plovoucí podlahy a další	Libuš Šátalská 211/17	606 141 844	www.kvetinyprozdravi.cz – aromaterapie, éterické oleje – přírodní produkty z Provence, Francie	Libuš Libušská 80/203 návštěva dle telefonické domluvy předem	724 245 973 info@kvetinyprozdravi.cz
HPV gastop, s. r. o. – topenářské, instalatérské a plynářské práce včetně revize plynovodů	Libuš U Libušské sokolovny 373/11	602 305 061 hpv_panyrek@post.cz www.hpv-gastop.cz	Textil, galanterie – široký výběr vln, šicích potřeb, háčkovacích přízí	Libuš Libušská 330/152 Po–Pá 14:00–18:00	Zdenka Troníčková 604 649 574

Název firmy, poskytované služby	Adresa, otevírací doba	Kontakty
Mandl – přijímáme suché prádlo k vymandlování	Libuš Libušská 330/152 Po–Pá 14:00–18:00 vchod prodejny textilu	Zdenka Troníčková 604 649 574
Žehlení prádla	Písnice U jednoty 113/6	Ingrid Masopustová 777 792 417 www.rucni-zehleni-pradla.cz
Váš rodokmen – vyhledávání předků, rodokmeny s grafy, dějiny domu, sken a retuše foto, překlady z hist. NJ, čtení rukopisů, brožury a editace aj.	Libuš K Novému sídlišti 487/34 Na telefonu	Matěj Kadlec, 604 266 025 Lukáš Starý, stary@post.cz www.rodokmeny.czweb.org
Mgr. Matěj Kadlec – poradenství v oblasti elektronické spisové služby a skartace dokumentů dle zák. č. 499/2004 Sb.	Libuš K Novému sídlišti 487/34 Dle dohody	604 266 025 kadlec.m@seznam.cz
RNDr. Jaroslav Hyršíl – gemolog pro drahé kameny, určení a ocenění vašich rodinných šperků	Sídliště Písnice Ke kurtům 383 Po dohodě	776 196 204 hyrsl@hotmail.com
Landema Group s. r. o. , velké značky za malé ceny, domácí a zahradní potřeby, Fiskars, Leifheit, Tefal, kancelářská křesla Antares	Libuš Dobronická 35 Po–Pá 9–18	494 940 932 603 269 568 www.landema.cz
Obalove-Materialy.cz – e-shop a prodejna obalových materiálů a balicích pomůcek s možností zapůjčení na stěhování, potřeby pro domácnost a kancelář	Libuš Mílová 1079/4 Po–Pá 7:00–19:00 So 8:00–14:00	222 764 534 info@tavobal.cz www.obalove-materialy.cz
Croatia trade Praha, s. r. o. – prodej vín, likérů a destilátů z Chorvatska, Černé Hory a Bosny a Hercegoviny	Libuš Libušská 145/53 Po–Čt 8:00–15:00 Pá 8:00–14:00	261 912 692 603 181 543 www.croatiatrade.cz obchod@croatiatrade.cz
VOSA ČR, s. r. o. – tisky nebo výroba reklamy dle vašich návrhů; reklama na klíč od grafického návrhu, přes výrobu a instalaci	Písnice U Bazénu 485/6 Po dohodě: Po–Pá 8:00–17:00	603 226 226 info@vosareklama.cz www.vosareklama.cz
Equimall – Mgr. Veronika Dušková, jezdecké potřeby, krmivo pro koně a domácí zvířata	Libuš V Bambouskách 342 Po–Čt 15:00–19:00 Pá 14:00–18:00	607 110 801 www.equimall.cz

Název firmy, poskytované služby	Adresa, otevírací doba	Kontakty
Tenisová sezona na Libuši s trenérem nebo bez; nejlevnější v Praze: 1 hod = 100 Kč. Chao don ca nhung cau thu Vietnam	Libuš Chladírenská 272 Po–Ne 7:00–21:00	František Holík 604 844 077 frantisekholik@gmail.com
AURA oční optika, s. r. o. , dioptrické a sluneční brýle, měření zraku i bez objednání, kontaktní čočky. Přijímáme platební optika	Libuš Libušská 1/204 Po–Pá 9:00–18:00	241 470 041, 775 734 677 libuska@optika-praha.cz www.optika-praha.cz
Květiny Anemone , vázané květiny pro každou příležitost, dárkové zboží, sezonní a pokojové květiny, svatební kytice a dekorace	Libuš Libušská 21/168 Po–Pa 8:30–18:00 So 9:00–12:00	736 449 664 732 573 245
Květinářství – květiny a dárky, květiny vám uvážeme na počkání nebo na objednávku, vazby dárkové, svatební, smuteční, věnce	Libušská 180/266 Út–Pa 10:00–18:00 So 10:00–16:00	Eva Machtová 606 652 423
Drogerie barvy laky papír hračky – Petr Polák, navíc i návnady pro rybáře – moučnický červí, žížaly, rousnice, služby PPL a Zásilkovny	Libuš Libušská 42/190, Praha 4 Po–Pá 10:00–17:00, So 9:30–12:00	606 752 298
Golden Prague Premium Barber Shop – tradiční turecké pánské holičství	Libuš Libušská 189/12, Po–Pá 10:00–20:00 So 10:00–19:00	722 522 103 www.premiumbarber.cz
Firma - FRISK restaurant & bar , nabízíme steaky, burgery mezinárodní i českou kuchyni; skvělé...; snídaně, obědy, večere	Libuš Pondělí – Pátek: 9:00–13:30 / 17:00–23:00 Sobota–Neděle: 9:00–23:00	www.friskrestaurant.cz 724 275 130
Tonyho pizza Libuš Pizzy , burgery, gril. Rozvážíme do 1 hodiny od objednání, do 3 km zdarma.	Libuš Libušská 178/385 Po–Ne 11:00–22:00	727 941 983 www.tonypizza.cz
Pizza Brava – neapolská pizza	Libušská 214a, út–so: 11:30–20:00	605 771 009 www.pizzabrava.cz
Perníčkoví – Kavárna Staré časy , posezení v klidné zelené zahradě, vlastní výroba zákusků a dortů, výborné perníčky i káva, zmrzlina Puro gelato, teplé snídaně každý den do 12:00	Libušská 131/22a, otevřeno každý den 8:30–18:30	725 288 778 info@pernickovi.cz

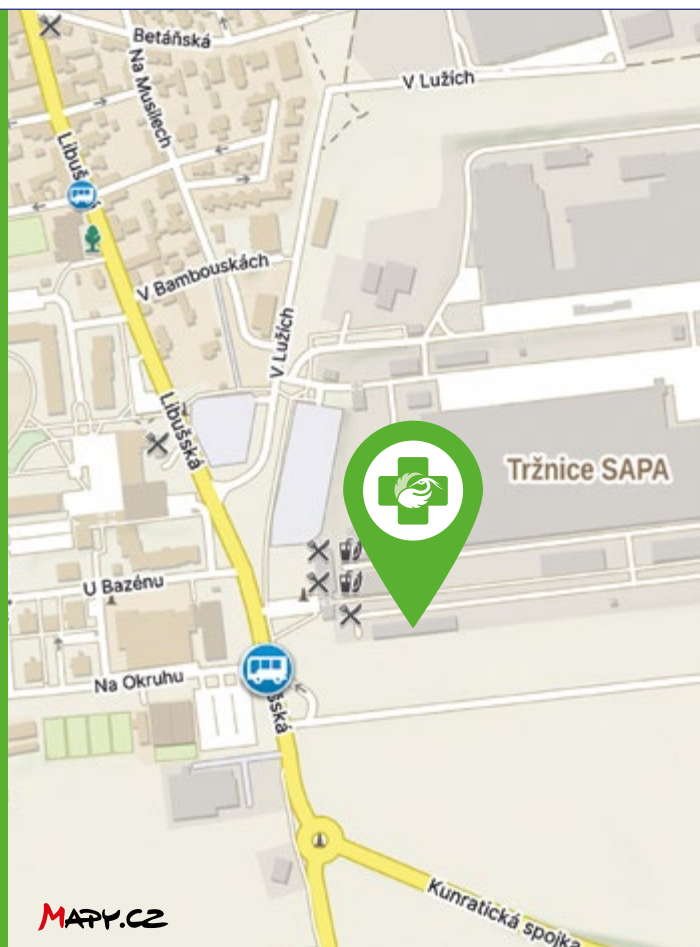
BENU 

NOVĚ OTEVŘENO

BENU Lékárna SAPA

Libušská 319/126, Praha 4 - Písnice
Sídliště Písnice BUS 113, 333, 197
Tel.: 722 662 016

Po–Pá: 8:30–12:00 12:30–17:00
So–Ne: 9:00–12:00 12:30–17:00



MAPY.CZ

BENU 

Objevte všechny výhody karty **BENU PLUS!**



on-line registrace



Registrujte se ve vaší BENU Lékárně nebo **pohodlně on-line.**

Detailní podmínky věrnostního programu BENU PLUS a výhod poskytovaných v jeho rámci najdete na www.benu.cz/vernostni-program-benu-plus.



CTIBŮREK VÝTAHY s.r.o.

▶ **MODERNIZACE**
▶ **VÝMĚNY VÝTAHŮ**
▶ **SERVIS**

VŠECH VÝTAHOVÝCH ZAŘÍZENÍ

- ▶ výhodná poloha firmy vzhledem k vaší lokalitě
- ▶ specializace na výměny výtahů v panelových domech
- ▶ rychlý nástup na opravy
- ▶ vyprošťovací služba non-stop
- ▶ servisní práce i o víkendech a svátcích

HLAVNÍ PROVOZOVNA:
Jalodvorská 831, Praha 4

INFO:

tel. 241 724 600
fax. 241 724 599
GSM: 774 00 11 22
e-mail: cvytahy@cvytahy.cz

www.cvytahy.cz



Rezervujte si svůj termín ještě dnes!



Eva Langrová

RODINNÉ FOCENÍ

– Praha Kunratice –

Zachyťte Vaše jedinečné vzpomínky
během rodinného, párového
nebo těhotenského focení.

www.evalangrova.cz
info@evalangrova.cz
+420 604 241 924

GOLDEN PRAGUE
Premium Barbershop



Barber Sinan



Barber Ido



Barber Faro

Tradiční Turecké holičství

Libušská 189/12, 140 000 Praha 4 - Libuš
+420 722 522 130 / <https://premiumbarber.cz>